

Lega-InterConsult News

PENKOV, MARKOV & PARTNERS
ATTORNEYS AT LAW

ПЕНКОВ, МАРКОВ & ПАРТНЬОРУ
АДВОКАТСКО ДРУЖЕСТВО

Wirtschaftsblatt
und Steuerrechtlicher Report

2011

ISSUE 31-32

CIRCULATION 2,200

LIVE ISSUE

АКТУАЛНА ТЕМА

JULY - SEPTEMBER

THE NEW RENEWABLE ENERGY SOURCES (RES) ACT – IN SUPPORT OF GREEN ENERGY OR NOT?

Vladimir Penkov

For many years, for known and unknown reasons, and in gross inconsistency with EU requirements, the state has (not) been dealing with the betterment of the investment climate and in particular, with the development of this sector. Its actions have been rather shy and non-transparent for citizens and the relevant branch organizations and other non-governmental organizations showing interest in the issue alike.

1. It is true that a little more than a year ago all interested organizations were invited and state representatives, on their behalf, created the impression that their expert opinions and proposals are taken into consideration. Despite some controversial wordings, not long before the finalization of the second reading within the Parliamentary Economic Committee there was a general conviction that, approximating to European rules, the new Act would irreversibly contribute to green energy in Bulgaria, setting long awaited clear rules and criteria required

..... continued on page 3

НОВИЯТ ЗАКОН ЗА ЕНЕРГИЯТА ОТ ВЪЗОБНОВЯЕМИ ИЗТОЧНИЦИ (ВЕИ) - ЗА ИЛИ ПРОТИВ ЗЕЛЕНАТА ЕНЕРГИЯ?

Владимир Пенков

Дълги години държавата по знайни и незнайни причини в пълно несъответствие с изискванията на Европейския съюз доста свенливо и нетранспарентно не само за гражданите, но и за съответните браншови организации и други неправителствени организации заинтересовани от развитието на инвестиционния климат и по-специално от развитието на този сектор (не)работеше по този въпрос.

1. Действително, преди малко повече от 1 година, всички заинтересовани организации бяха поканени и представителите на държавата създадоха впечатление, че се вслушват в експертните становища и предложения. Въпреки, че имаше още спорни текстове, малко преди приключване на второ четене в икономическата комисия на парламента всички бяха убедени, че новият закон хармонизирайки с европейските правила, еднопосочно ще стимулира зелената енергия в България, създавайки ясни правила и критерии, така необходимими и чакани от добросъвестния инвеститор.

2. Не зная какво се случи на

..... продължава на 3 страница

Live Issue

The New Renewable Energy Sources (RES) Act – in Support of Green Energy or Not?
Vladimir Penkov 1

Real Estate and Construction

How Reliable is an Inquiry in the Property Register?
Milena Gaidarska 5

Commercial Refister

Positive Changes in the Commercial Registration Regime
Velyana Hristova 7

Insolvency

Payment Made by an Insolvent Debtor - Valid or Not?
Ivan Markov 9

Commercial Law

May Non-profit Organizations Take Part in Companies
Svetlin Adrianov 12

Energy

Ownership Unbundling under the EU Third Energy Package
Nickolay Kiskinov 15

Banking and Finance

Restructuring of Foreign Banks and its Effects on Securities Provided in Bulgaria
Alexander Stefanov 17

Insurance Law

Obtaining Property Insurance on Another Person's Property to the Benefit of a Third (Non-Owner) Party
Atanas Valov 18

Litigation

Foreclosure of a Stake in a Commercial Company
Roman Stoyanov 22

Customs and Excise Legislation

Who Should Cover the Printing Cost of Excise Bands?
Lachezar Raichev 25

News in the Legislation

Questions & Answers 30

Актуална тема

Новият Закон за енергията от възобновяеми източници (ВЕИ) – за или против зелената енергия?
Владимир Пенков 1

Недвижими имоти и строителство

Колко е надеждна проверката в имотния регистър?
Милена Гайдарска 5

Търговски регистър

Положителни изменения в режима на търговската регистрация
Веляна Христова 7

Несъстоятелност

Нищожност на извършено от несъстоятелен длъжник плащане
Иван Марков 9

Търговско право

Могат ли организации с нестопанска цел да участват в търговски дружества?
Светлин Адрианов 12

Енергетика

Отделение по собственост съгласно Третия енергиен пакет на ЕС
Николай Кискинов 15

Банково и финансово право

Преструктуриране на чуждестранни банки и ефектите му върху предоставени в България обезпечения
Александър Стефанов 17

Застрахователно право

Сключване на имуществени застраховки върху чуждо имущество в полза на трето лице-несобственик
Атанас Вълв 18

Процесуално право

Принудително изпълнение върху дял от търговско дружество
Роман Стоянов 22

Митническо и акцизно законодателство

Кой следва да заплаща цената за отпечатване на бандероли за акцизни стоки?
Лъчезар Райчев 25

Новости в законодателството

Въпроси и отговори 30

Dear colleagues and friends,
Once again we are presenting a double issue (31 and 32) of our Newsletter due to the willingness to introduce important practical changes resulting from essential legislative amendments, as well as to bring still unresolved problems to your attention.

Already with the leading article, dedicated to "green energy", alongside the well settled issues in the new law, we also draw your attention to rather ineffective regulations and omissions, which, as their least consequence, have in practice the effect of not stimulating investors in this field.

The positive changes in the regime of commercial registration, on the other hand, are a good example of how the successful cooperation between NGOs and the state on the one side and the participation of experts (in this case Penkov, Markov & Partners) on the other side, led to excellent results in favor of all users of the Commercial Register. Based on this, the few still existing weaknesses can be overcome legislatively already within the current calendar year.

Some practical questions related to the legal validity of payments effected by insolvent debtors and the participation of

foundations and other non-profit organizations in commercial companies have arisen recently – you shall find answers in the current issue.

The issues related to the model of unbundling according to the Third Energy Package, as well as the effects restructuring of foreign banks has on securities are also questions of present interest.

The publication further provides an answer to the question whether one can obtain property insurance on another person's property to the benefit of a third person (non-owner).

Traditionally, in the following pages you shall also find the News in the Legislation, as well as the Questions & Answers section, providing insight to questions recently directed at us.

I believe we have not only spurred your interest, but that you shall also find interesting comments and answers, useful in your work.

As always, I am looking forward to your comments and suggestions and
Meanwhile remain,

Sincerely yours,
Vladimir Penkov

Драги колеги и приятели,

Отново Ви представяме двоен брой (31 и 32) на изданието, поради желанието да Ви запознаем с най-важните практически промени в следствие на важни законодателни промени, както и да Ви обърнем внимание върху все още нерешените проблеми.

Още в уводната статия, посветена на „зелената енергия“, посочваме наред с добре уредените в новия закон въпроси, също и такива несполучливи правни уредби или пропуски, които на практика най-малкото не стимулират инвеститорския интерес в тази област.

Позитивните изменения в режима на търговската регистрация от своя страна са хубав пример как едно добро взаимодействие между неправителствените организации и държавата от една страна и участието на експерти (в този случай Пенков, Марков и Партньори) от друга страна доведе до един отличен резултат в полза на всички потребители на търговския регистър. На тази база малкото съществуващи все още слабости могат да бъдат законодателно преодолені в рамките на тази календарна година.

В последно време възникнаха практически въпроси относно правната валидност на плащания, извършени от несъстоятелен длъжник или участието на фондации и други организации с нестопанска цел в търговски дружества – отговор ще намерите в това издание.

Актуални са и въпросите, посветени на модела на отделяне по собственост съгласно Третия енергиен пакет, както и въздействието върху обезпеченията при реструктурирането на чуждестранни банки.

В изданието се дава и отговор на въпроса може ли да се сключи имуществена застраховка върху чуждо имущество в полза на трето лице-несобственик.

Традиционно са намерили своето място и „Новостите в законодателството“, както и рубриката „Въпроси и отговори“ на постъпили при нас актуални въпроси.

Вярвам, че не само сме възбудили Вашия интерес, но ще намерите и интересни коментари и отговори, които да бъдат полезни във Вашата работа.

Както винаги очакваме и Вашите коментари и предложения.

Междувременно оставам с уважение,

Ваши
Владимир Пенков

Editorial Board

Chairman Vladimir Penkov

Coordination Iskra Stefanova

Translation

English Sofita Agency

German Marina Penkova

Editing

English Manuela Dimitrova

German Marina Penkova

Graphic Design & Print

Bulsa Advertising

Editorial Office

13B, Tintyava Str., Floor 6

1113 Sofia, Bulgaria

Tel (00 359 2) 9713935

Fax (00 359 2) 9711191

e-mail: lawyers@penkov-markov.eu

www.penkov-markov.eu

This newspaper is an informational bulletin and is printed for our clients, colleague lawyers working in the state and municipal administration and in the private sector, as well as for all other interested readers.

The information contained herewith does not represent a comprehensive study or legal advice and should not be treated in any way as a substitute for professional legal advice regarding specific legal issues.

The published materials represent the personal opinion of the authors and are not binding on the law firm of Penkov, Markov & Partners or its editorial board.

Редакционна колегия

Председател Владимир Пенков

Координация Искра Стефанова

Превод

Английски Sofita Agency

Немски Марина Пенкова

Редакция

Английски Мануела Димитрова

Немски Марина Пенкова

Графичен дизайн & печат

Bulsa Advertising

Адрес на редакцията

ул. „Тинтява“ 13Б, етаж 6

1113 София, България

Тел (02) 9713935

Факс (02) 9711191

e-mail: lawyers@penkov-markov.eu

www.penkov-markov.eu

Този вестник има характер на информационен бюлетин и е предназначен за нашите клиенти, колежите юристи работещи в държавната и общинска администрация и в частния сектор, както и за всички други заинтересовани читатели.

Съдържащата се информация не представлява изчерпателно изследване или правен съвет и по никакъв начин не може да замести професионалния правен съвет относно конкретни казуси.

Публикуваните материали изразяват личното мнение на авторите и не обвързват Пенков, Марков и Партньори, както и редакционната колегия.

LIVE ISSUE

АКТУАЛНА ТЕМА

THE NEW RENEWABLE ENERGY SOURCES (RES) ACT – IN SUPPORT OF GREEN ENERGY OR NOT?

Vladimir Penkov

by bona fide investors.

2. I am not sure what happened in the afternoon of April 13, 2011 but within few hours important sections of the Act were changed in the opposite sense, establishing unwarrantable practices resulting in unpredictability and respectively, in uncertainty of conditions, thus inducing a direct dependence on the subjective decisions of the state regulator.

3. Through fixing the price for the entire period of time and regulating for the first time the issue of biomass energy production as well as providing for concrete deadlines for the inclusion of bio additives up to 10 % for the different types of fuels and transport, the Act actually contributes to the development of green energy. However, apparently that is as far as it goes.

4. Under the pretence of excluding profiteers from the market, small and medium bona fide investors are confronted with unwarrantable difficulties. The latter comes as a direct consequence of the regulation provided for in the Act that the fixed preferential price shall not become effective as of the date of signing the preliminary contract to connect to the electricity grid but as of the date of issuing Act 15, i.e. upon completion of the investment.

4.1. It would be absurd, from a legal point of view, to maintain that the regulation in question is beneficial to investors, the argument being that in the case of Act 16 it would be even worse, as its issuance depends also on the operator providing the connection.

4.2. The bona fide investor, who has to perform various activities related to purchasing real estates, arranging for their status, drawing up a detailed development plan, bargaining with suppliers, negotiating for a bank credit and last but not least – negotiating with connecting operators, should have clarity over the concrete conditions and preferential price from the very beginning, which is clearly not the case when

НОВИЯТ ЗАКОН ЗА ЕНЕРГИЯТА ОТ ВЪЗОбНОВЯЕМИ ИЗТОЧНИЦИ (ВЕИ) - ЗА ИЛИ ПРОТИВ ЗЕЛЕНАТА ЕНЕРГИЯ?

Владимир Пенков

13.04.2011 г. следобед, но само за броени часове важни части от закона се промениха в противоположна посока, утвърждавайки недопустими практики, водещи до непредсказуемост, респективно до несигурност на условията, като се създаде пряка зависимост от субективните решения на държавния регулатор.

3. Законът, действително, фиксирайки цената за целия срок и за първия път уреждайки материята на производство на енергия от биомаса, включително предвиждайки конкретни срокове за различните видове горива и транспорт за включване на екодобавки до 10%, обективно допринася за развитието на зелената енергия. Но сякаш до тук спират позитивните неща.

4. Под предлог, че се гонят спекулантите от пазара, се създават недопустими трудности и на добросъвестните малки и средни инвеститори. Това е пряка последица от предвидената в закона уредба, че фиксираната преференциална цена ще се приема не от момента на подписване на предварителния договор за присъединяване към електроразпределителната мрежа, а едва от момента на подписване на Акт 15, т.е. когато инвестицията е завършена.

4.1. Правно абсурдно би било да се твърди, че тази уредба е в полза на инвеститорите, аргументирайки, че при Акт 16 било още по-лошо, тъй като освен от тяхната воля, придобиването му зависи и от присъединителното дружество.

4.2. Добросъвестният инвеститор, който трябва да извършва множество дейности, свързани с покупката на недвижими имоти, уреждане на техния статут, изготвяне на подробен устройствен план, договаряне с доставчици, преговори за банков кредит и не на последно място - преговори с операторите за присъединяване, трябва от самото начало да знае конкретните условия и преференциална цена, а не същата да бъде фиксирана от държавния регулатор след завършване на инвестицията.

the latter are being set by the state regulator only upon completion of the investment.

Only upon termination of all these activities can one proceed to production capacity building that entails substantial additional financial and time expenses prior to knowing payment terms and cost-effectiveness. The latter is another direct hindrance to receive credits under acceptable terms. Besides, it is well known that credit conditions in our country are rather hampering to investments.

5. The proposal to reduce purchase contract terms from 25 to 20 years for solar power-plants and from 15 to 12 years for wind farms also lacks logic and is likely to induce inequality between present and future green energy producers.

6. Being one of the well-functioning mechanisms of the previous law, the formula to fix the preferential purchase price of energy has been dropped from the present Act. Now the price in question is being fixed without clearly set criteria and is subject to change at the subjective discretion of the state regulator. Instead of just observing abidance by the law, the state regulator has been unwarrantably assigned extrinsic functions, such as to set prices subjectively on the basis of unclear criteria.

7. The regulation in the Act providing for operators to submit network development plans with a view to including new capacities is also ineffective and simply fictional, as there is no effective mechanism to make operators implement the plans. In case of failure to fulfill these plans no sanctions are provided for. How can the investor rely on free connecting capacities depending on such non-binding development plans in practice?

In order for the state to actually fulfill its obligations and to stimulate, by 2020, RES to reach not only the minimal 16 % but also the recommended 23 % of total production, it is advisable to recommend de lege ferenda and as soon as possible that the newly adopted Act be amended and supplemented envisaging the price to be fixed as of the date of signing the preliminary grid connection contract. Further, the previously well-functioning legal formula for calculating the preferential price should be restored, thus dropping off an extrinsic function of the state regulator. Clear obligations for operators to adapt their plans to the actual connecting needs should be provided for in the Act, together with the respective credible sanctions by the state in case of non-fulfilment.

Едва след като приключат всички тези дейности може да се пристъпи към изграждането на мощностите, което е свързано с допълнителни значителни финансови разходи и време, преди да са ясни условията на изплащане и възвръщаемост, което пряко възпрепятства и получаването на кредити при приемливи условия, а е добре известно, че и без това кредитните условия у нас не улесняват инвестициите.

5. Не е логично и предложението за намаляване сроковете на договорите за изкупуване от 25 на 20 години за фотоволтаичните централи и от 15 на 12 години за ветровите централи, водещо и до неравнопоставеност между досегашните и бъдещите производители на зелена енергия.

6. От сегашния закон отпадна и формулата за формиране на преференциална цена за изкупуване на енергията, като тази цена се определя и променя без ясно формулирани критерии по субективната преценка на държавния регулатор, а това беше един от добре функциониращите механизми в стария закон. Налице е недопустимо упълномощаване на държавния регулатор с неприсъщи функции, вместо само да следи за спазването на закона, същевременно въз основа на неясни критерии субективно да определя цените.

7. Неефективна и само пожелателна е и уредбата в закона, предвиждаща операторите да представят планове за развитие на мрежата с оглед присъединяване на нови капацитети, тъй като липсва ефективен механизъм, който да накара операторите да изпълнят плановете. Няма и предвидени санкции, ако това не стане. По какъв начин инвеститорът може да разчита на свободните мощности за присъединяване, изхождайки от такива на практика необвързващи планове за развитие?

С оглед наистина държавата да изпълни своето задължение и да стимулира ВЕИ до 2020 година да достигнат не само минималните 16%, но и препоръчителните 23% от общото производство, de lege ferenda може да се препоръча час по-скоро да се измени и допълни новопретия закон, като се предвиди фиксиране на цената от момента на подписване на предварителния договор за присъединяване, възстанови се работещата добре досега законова формула за изчисление на преференциалната цена, като отпадне тази неприсъща функция на държавния регулатор и се предвиди в закона ясни задължения за операторите да адаптират своите планове към действителните нужди от присъединяване, скрепени със съответна надеждна санкция от държавата.

REAL ESTATE AND CONSTRUCTION

НЕДВИЖИМИ ИМОТИ И СТРОИТЕЛСТВО

HOW RELIABLE IS AN INQUIRY IN THE PROPERTY REGISTER?

Milena Gaidarska

The adoption of the Cadastre and Property Register Act almost 10 years ago, in 2001, launched a reform in the real estate property transactions recordation system. The idea of a shift from personal accounts towards property accounts as the basis for the new property registration system is commendable in that it allows traceability of the entire ownership history and legal status of a respective real estate, thus reducing potential risks in property transactions. One should also hail as another positive step the introduction of the integrated electronic register enabling real-time online queries, which is a major convenience for notaries, attorneys-at-law and realtors. At the same time, unfortunately, practice shows that registration services make serious technical errors, as a consequence of which the electronic reports and official certificates issued by the system occasionally contain incomplete or downright false information.

In a matter of months, an attorney may encounter in their practice various examples of such inaccuracies: complete deletion by one registration service of a mortgage on 40 apartment units in response to an application by the mortgagee for partial deletion of said mortgage only in respect to a single unit; duplicate entry of a long-entered property transaction in response to an application for registration of an amended notary deed; only one of two mortgage contracts appears in the electronic report issued by the system, whereas two have been recorded, and the official certificate of recordation contains no information whatsoever about any of the said two mortgages; the system produces two different electronic reports in respect to the same entity, depending on whether the query was filed by name of the individual (company name) or

КОЛКО Е НАДЕЖДНА ПРОВЕРКАТА В ИМОТНИЯ РЕГИСТЪР?

Милена Гаидарска

Преди близо 10 години, с приемането през 2001 г. на Закона за кадастъра и имотния регистър, започна реформата в системата на вписвания на сделки с недвижими имоти. Идеята за преминаване от вписвания по партиди на лица към вписване по имотни партиди заслужава адмирация, доколкото би следвало да осигури възможности за проследяване на цялостната правна история на съответен имот, а с това и за намаляване на риска при сделки с недвижими имоти. Не може да не се отчете като положителна стъпка и въвеждането на единния електронен регистър с възможност за извършване on line на справки в реално време, което представлява безспорно улеснение в работата на нотариуси, адвокати и агенции за недвижими имоти.

В същото време обаче практиката за съжаление показва, че службите по вписванията допускат сериозни технически грешки, в резултат от които справките от системата, а и официално издадените удостоверения понякога съдържат непълна или откровено невярна информация.

Само в рамките на няколко месеца един адвокат се сблъсква в практиката си с различни примери – изцяло заличаване от служителите на една от службите по вписванията на ипотeka върху 40 апартамента при постъпила молба – съгласие от ипотекарния кредитор за частично заличаване на ипотеката само по отношение на един от обектите; повторно вписване на отдавна вписана сделка по молба за вписване на нотариален акт за поправка; при наличие на вписани два ипотечни акта в електронната справка излиза само единият, а в официално издаденото удостоверение за вписване изобщо липсва информация за която и да е от двете ипоте-

by Personal/Company Identification Code. The question arises: who shall be held accountable for incorrect data contained in an official certificate of encumbrance? Shall the state assume responsibility for damages caused to investors who, by their reliance on the content of an officially issued document, have executed a transaction in respect to a certain real estate property that subsequently proves to have been encumbered; or for damages caused to mortgagees that, due to a clerical error, have lost their securities? It is not accidental that Bulgaria has remained one of the very few European countries where insurance products like 'title insurance' still have their relevance. It is beyond any doubt that the real estate property system had been thrown into mind-boggling havoc in the process of restitution, whereas in recent years the chaos was further exacerbated by the adoption of new cadastral maps for urban areas, but at least the incidents of clerical errors in entries made into property accounts should be minimized.

In addition, a modification of the software used by the registration services is needed for better at-a-glance readability and relevance of the issued encumbrance certificates. In this context, due consideration must be given to altering the manner of recordation of transactions involving voluntary partition or swap of real estate. Under the current system, each and every party to such a legal transaction appears as the owner of any given real estate property subject to such transaction. Thus, the electronic reports/certificates of encumbrance do not indicate in any way what so ever which of the parties to a partition or swap transaction has acquired ownership of what pieces of the real estate.

Although there is a lot more to be desired in terms of further improvement of the recordation system, one should also appreciate that it has been developing in a positive direction. Perhaps, years from now, an on-line query regarding the ownership status of a certain real estate shall no longer be 'a tale of the unexpected' and shall become a routine exercise without elements of surprise.

ки; получаване на електронна справка с едно съдържание при задаване на име (фирмено наименование) и друго съдържание при задаване на ЕГН (ЕИК) на същия субект.

Поставя се въпросът кой ще поеме отговорността за неверни данни съдържащи се в официално издадено удостоверение за тежести? Държавата ще поеме ли отговорността за вреди, причинени на инвеститори, които, разчитайки на данните от издаден официален документ, са пристъпили към сделка с недвижим имот, който обаче впоследствие се е оказал обременен, или за вреди, причинени на ипотекарни кредитори, които поради техническа грешка са се оказали без обезпечение? Неслучайно България остана една от малкото европейски страни, в които застраховки от типа 'title insurance' все още намират приложение. Вярно е, че системата на недвижимите имоти беше объркана по един зашеметяващ начин от процеса на реституция, а в последните години настъпи истински хаос в резултат от приемането на нови кадастрални карти за населените места, но поне техническите грешки при извършване на вписвания по имотни партиди е хубаво да се сведат до минимум.

Освен това се налага и промяна в софтуерната програма, използвана от службите по вписванията, с оглед по-голяма пригледност и информативност на издаваните официални удостоверения за тежести. В това отношение трябва да се помисли за промяна начина на вписване на доброволни делби и замени на недвижими имоти – по сега действащата система всички участници в този вид правни сделки фигурират като собственици на всички обекти, предмет на сделките. От електронните справки/удостоверенията за тежести изобщо не може да се направи извод кой от участниците в сделка по делба или замяна какви обекти е получил в собственост.

Въпреки че има още какво да се желае в посока усъвършенстване на системата на вписвания, все пак не може да не се отчете положителното развитие. Може пък след години проверката на собствеността върху недвижим имоти да престане да бъде предизвикателство с неочакван край и да се превърне в рутинно упражнение без елементи на изненада.

COMMERCIAL REGISTER

**POSITIVE CHANGES
IN THE COMMERCIAL
REGISTRATION REGIME**
Velyana Hristova

Finally, after two years of active involvement of Penkov, Markov & Partners - Attorneys at Law, as assigned by the American Chamber of Commerce in Bulgaria and with the participation of the Bulgarian Chamber of Commerce and Industry, the Bulgarian Industrial Association and the Confederation of Employers and Industrialists in Bulgaria, in drafting and development of proposals for amendments to the regime of commercial registration, directed at overcoming the omissions and inconsistencies in the current legislation, our efforts were crowned with success, as with the newest legislative amendments most of the NGOs suggestions were adopted.

A particularly striking shortcoming of the regulation of commercial registration was the absence of a possibility for giving additional time and instructions for eliminating omissions and incompleteness. For this reason it is extremely positive that with the latest amendments in the Commercial Register Act (State Gazette, No. 34 of 29.04.2011), at last an attempt is made to overcome this problem through provision of a period of time, although a rather short one, and instructions for the elimination of omissions and incompleteness in the documentation provided with the application, before a refusal is decreed. It is envisaged that this essential amendment will enter into force on 1 January 2012.

Of course, in this context the possible overcoming of some shortcomings in terms of wording can be considered, such as the obligation of the official to make a pronouncement on the application "immediately after the expiry of three business days"; this is a wording which not only contains an internal conceptual contradiction but also creates ambiguity with regard to the deadline within which the registration shall be actually made.

In any case, it can be expected that this legislative amendment will contribute to the accel-

ТЪРГОВСКИ РЕГИСТЪР

**ПОЛОЖИТЕЛНИ ИЗМЕНЕНИЯ
В РЕЖИМА НА ТЪРГОВСКАТА
РЕГИСТРАЦИЯ**
Веляна Христова

Най-сетне, след като през изминалите две години Адвокатско дружество Пенков, Марков и Партньори, по възлагане на Американската търговска камара в България и с участието на БТПП, БСК и КРИБ, имаше изключително активно участие в изготвянето и разработването на предложения за изменения в режима на търговската регистрация, насочени към преодоляване на пропуските и непълнотите в досегашната законова уредба, усилията се увенчаха с успех, тъй като с най-новите законодателни изменения бяха възприети преобладаващата част от предложенията на неправителствените организации.

Особено съществен недостатък на уредбата на търговската регистрация досега беше липсата на възможност за предоставяне на допълнителен срок и даване на указания за отстраняване на пропуски и непълноти. Ето защо, изключително положително е, че с последните изменения в Закона за търговския регистър (ДВ. бр.34 от 29.04.2011 г.), най-после се прави опит за преодоляването на този проблем чрез предоставянето на макар и кратък срок и указания за отстраняване на пропуски и непълноти в представената със заявлението документация преди постановяване на отказ. Предвижда се това съществено изменение да влезе в сила от 01.01.2012 г.

Разбира се, в тази връзка би могло да се помисли върху евентуалното преодоляване на някои редакционни недостатъци, като например в задължението за длъжностното лице да се произнесе по заявлението „незабавно след изтичане на три работни дни“ - формулировка, която освен, че съдържа вътрешно смислово противоречие, създава и неяснота за срока, в който в действителност се извършва вписването.

Във всеки случай обаче, може да се очаква това законодателно изменение да допринесе за ускоряване и оптимизиране на търговската регистрация, облекчаване на търговците и процесуална икономия.

eration and optimization of commercial registration, reducing the burden on the traders and procedural effectiveness.

A further positive feature of the latest amendments to the regulation concerning commercial registration is the introduction of additional protection of a bona fide registered business name in the Commerce Act. This is accomplished through envisaging the option of a motion for ascertaining submission or use of a name in bad faith, for discontinuing such use in bad faith and for compensation in case of damages, where the name is identical or similar to an already registered name. The amendment to the Commerce Act also establishes a mechanism for protection of the holders of trademarks; a prohibition is introduced for the registration of a name identical or similar to a trademark over which the trader has no rights.

Although the attempt to establish a more complete and efficient protection of company names, as well as a more adequate protection of trademarks registered in accordance with the procedures of the special Marks and Geographical Designations Act indisputably deserves a positive assessment there are still no accurate and clear criteria of identity and similarity of names. The formulation of such criteria is a necessary and mandatory next step towards achieving actual results and efficient and functioning protection.

Unfortunately, it has to be outlined that other solutions, adopted with the latest amendments to the regime, stir up astonishment and justified concerns. The envisaged submission of applications by joint stock companies and partnerships limited by share is in gross contradiction with the principles of equal treatment and the applying of equal criteria. The adopted decision is not only inadmissible and inexpedient, but also discriminatory and thus unconstitutional.

In addition to establishing different rules with regard to commercial companies which should be subject to a completely identical regime, restricting the submission of applications by certain types of commercial companies only to electronic submission does not take into account the fact that there is an insufficient level of distribution and use of electronic signature and thus establishes a regime which to a large extent would impede mainly investors related to small and medium-sized businesses and especially those located in the smaller towns and

Положително в най-новите изменения на уредбата на търговската регистрация е и въвеждането в Търговския закон на допълнителна защита за добросъвестно регистрирано фирмено наименование, чрез предвиждане на иск за установяване на недобросъвестното заявяване или използване на фирма, за преустановяване на такова недобросъвестно използване и обезщетяване на претърпени вреди в случаите, когато фирмата е идентична или сходна с регистрирана по-рано фирма. Чрез изменението в Търговския закон се създава и механизъм за защита на притежателите на защитена марка, като се въвежда забрана за регистрация на фирма идентична или сходна със защитена марка, върху която търговецът няма права.

Въпреки безспорно позитивната оценка, която заслужава опитът да се създаде по-пълна и ефективна защита на фирменото наименование, както и по-адекватна защита на регистрираните по реда на специалния Закон за марките и географските означения търговски марки, все още продължават да липсват точни и ясни критерии за идентичност и сходство на наименованията. Формулирането на такива критерии представлява необходима и задължителна следваща стъпка за постигането на реални резултати, ефективна и функционираща защита.

За съжаление, не може да не се отбележи, че други от разрешенията, приети с последните изменения в режима, будят недоумение и основателни притеснения. Предвиденото подаване на заявления от страна на акционерните дружества и командитните дружества с акции е в грубо противоречие с принципите на равнопоставеност и еднакви критерии. Възприетото решение е не само недопустимо и нецелесъобразно, то е дискриминационно, поради което е и противоконституционно.

Освен, че създава различни правила по отношение на търговски дружества, които би следвало да се подчиняват на напълно идентичен режим, ограничаването на подаването на заявления от определени видове търговски дружества само по електронен път не отчита факта на недостатъчното ниво на разпространение и използване на електронен подпис, и така създава режим, който в голяма степен би възпрепятствал най-вече инвеститорите, свързани с малкия и среден бизнес и особено тези в по-малките градове и населени места.

На последно място, след като прокуристът

settlements.

Finally, after the procurators were explicitly included in the list of individuals entitled to represent traders before the Commercial Register, which will undoubtedly overcome the inconsistent practice of the Register in this respect, an omission in the latest amendments to the regime of commercial registration that needs to be addressed is the impossibility traders to be represented before the Commercial Register by a representative with a notarised power of attorney. The latter contradicts the general rules of civil law concerning representation.

An excellent cooperation between NGOs, the state and the professional approach of Penkov, Markov & Partners' team in the end led to the desired results.

изрично беше включен в кръга на лицата, оправомощени да представляват търговеца пред Търговския регистър, с което без съмнение ще се преодолее нееднозначната практика на регистъра в това отношение, като пропуск в най-новите изменения в режима на търговската регистрация следва да бъде посочена липсата на възможност, търговецът да бъде представляван пред Търговския регистър от пълномощник с нотариално заверено пълномощно, което е в противоречие с общите правила на представителството в гражданското право.

Едно добро сътрудничество между неправителствените организации, държавата и професионалната работа на кантората на Пенков, Марков и Партньори доведоха до желанния резултат.

INSOLVENCY

PAYMENT MADE BY AN INSOLVENT DEBTOR - VALID OR NOT?

Ivan Markov

The economic crisis has brought about an avalanche of bankruptcies of an ever increasing number of small, medium and large commercial entities in all economic sectors. Insolvency, for its part, has evolved and turned from an almost extraordinary ground for suspension of economic activities into a phenomenon competing with the voluntary liquidation of companies. Under the circumstances of bankruptcy proceedings, a rather unpleasant scenario is very likely to unfold – creditors satisfied by their insolvent debtor prior to the date of the ruling to institute bankruptcy proceedings re-appear as unsatisfied creditors. This is the case where the court sets in its ruling to institute bankruptcy proceedings an initial date of the insolvency, overindebtedness respectively prior to the moment payment was made by the insolvent debtor.

НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ

ВАЛИДНО ЛИ Е ПЛАЩАНЕ, ИЗВЪРШЕНО ОТ НЕСЪСТОЯТЕЛЕН ДЛЪЖНИК?

Иван Марков

Икономическата криза предизвиква лавина от фалити на все по-нарастващ брой малки, средни и големи търговски субекти от всички сектори на стопанството. А несъстоятелността се разви и прерасна от едно почти извънредно основание за прекратяване на стопанската дейност в явление, конкуриращо доброволната ликвидация на търговците. В условията на едно производство по несъстоятелност твърде често се стига до неприятния сценарий, при който удовлетворени от несъстоятелния длъжник негови кредитори до датата на решението за откриването на производството по несъстоятелност, се оказват отново в положение на неудовлетворени кредитори. Такъв е случаят, когато в решението за откриване на производството по несъстоятелност съдът е обявил начална дата на неплатежоспособността, респ. на свързана длъжнялостта, предхождаща момента на из-

The reason for such a metamorphosis lies in the voidability, introduced by the Commerce Act (CA), of actions and deals that are likely to prejudice the interests of other creditors in the so called "period of suspicion", i.e. the period from the initial date of the insolvency or the overindebtedness to the moment bankruptcy proceedings are instituted. And the problem intensifies in a direct ratio to the duration of the "period of suspicion" which sometimes reaches 4, 5 and even more years.

Under the general rule in the CA all settlements of pecuniary obligations by the debtor, regardless of the means, after the initial date of the insolvency/ overindebtedness set in the ruling of the court to institute bankruptcy proceedings, shall be deemed null and void as regards the creditors of the insolvency. In terms of case-law and legal theory, the purport of this provision is that through settling their pecuniary obligation towards a particular creditor, the debtor "prefers" that same creditor over all other creditors who have not been satisfied. The envisaged nullity of such actions as regards creditors aims at effacing retroactively the effects of the payment made by the debtor to the benefit of one of his creditors but to the prejudice of all others. Eventually, the purpose is to complete the bankruptcy estate by restoring to it all that the debtor has paid "mala fide".

It turns out in this case that, as from the date of the ruling to institute bankruptcy proceedings, settlement by the debtor has not extinguished the obligation towards the creditor and that the latter re-appears as such after the moment when settlement by the debtor is declared "null and void" by law. Thus, prior to the date of the ruling to institute bankruptcy proceedings the debtor has legal grounds to settle his pecuniary obligation. After that date the grounds to pay remain, but are pursuant to insolvency rules and payment is not made directly and immediately to the creditor. Payment is valid to the date of the ruling to institute bankruptcy proceeding,

вършване на плащането от несъстоятелния длъжник.

Причината за такава метаморфоза е въведената от Търговския закон (ТЗ) недействителност на сделки и действия, които могат да увредят интересите на другите кредитори в т.н. „подозрителен период“ – периодът от началната дата на неплатежоспособност или свръхзадължнялост до момента на откриването на производството по несъстоятелност. И проблемът расте пропорционално на продължителността на „подозрителния период“, която в някои случаи достига 4, 5 и дори повече години.

Съгласно общото правило в ТЗ всякакви изпълнения на парични задължения, независимо от начина на изпълнението им, извършени от длъжника след началната дата на неплатежоспособността / свръхзадължнялостта, посочена в решението на съда за откриване на производство по несъстоятелност, се считат за нищожни по отношение на кредиторите на несъстоятелността. Според съдебната практика и правната теория смисълът на тази разпоредба е, че изпълнение на парично задължение към определен кредитор, извършено от длъжника в „подозрителния период“, превръща този кредитор в „предпочетен“ от длъжника кредитор, за разлика от другите кредитори, на които не е било платено. Предвидената нищожност на такива действия по отношение на кредиторите цели с обратна сила да се заличат последиците от извършеното от длъжника в полза на един, но във вреда на други негови кредитори, плащане. В крайна сметка целта е да се попълни масата на несъстоятелността, като „недобросъвестно“ платеното от длъжника се възстанови обратно в нея.

Оказва се в този случай, че считано от датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност изпълнението на длъжника не е погасило задължението към кредитора и че след като изпълнението на длъжника е обявено от закона за „нищожно“, то след тази дата кредиторът се е „възродил“ като такъв. Така преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност длъжникът е имал правното основание да плати задължението си, а след тази дата основанието да плати остава, но вече не пряко и непосредствено на кредитора, а по

as the transaction under which it is made is also valid. At that moment no date of the insolvency, overindebtedness respectively, is declared and the satisfied creditor, for their part, is under no obligation by law to repay the debtor all he received after that date.

In this sense, even after the ruling of the court to institute bankruptcy proceedings, a creditor, who accepted payment made by the debtor after the initial date of the insolvency/overindebtedness, received it on relevant grounds, as the transaction providing grounds for payment itself has not been declared null and void by law. The transaction in question is and remains valid, but after the date of the ruling to institute bankruptcy proceedings under Article 630, Paragraph 1 of the CA and after the initial date of the insolvency, overindebtedness respectively, set in it the payment made by the debtor is qualified by law as not performed. Therefore, the creditor who has received a "non-performed" payment remains a creditor and as such his claim (being already an unsatisfied one) continues to exist on its initial grounds.

In case of settlement of an obligation after the date of the insolvency, overindebtedness respectively, set by the court, the debtor is entitled to have their payment restored to the insolvency estate. The latter comes as a legal consequence of the lawfully declared subsequent nullity of the execution of a pecuniary obligation that is initially existent at the moment of its settlement. As, by virtue of legal fiction, the creditor has received a payment which, however, does not extinguish the claim and the latter continues to exist, then they have enriched themselves to the prejudice of the insolvent debtor who once again becomes their debtor as well. Thus, the creditor in question shall return to the insolvent debtor all they have enriched themselves with, to the amount of impoverishment. The claim of unjust enrichment under Article 59 of the Obligations and Contracts Act constitutes the procedural means to satisfy the pretence.

правилата на несъстоятелността. До датата на постановяване на решението за откриване на производство по несъстоятелност плащането е било валидно, защото е валидна и сделката, по която то е било извършено, към този момент все още не имало обявена дата на неплатежеспособността, съответно свръхзадължението и удовлетвореният кредитор не е имал произтичащо от закона задължение да върне обратно на платилия длъжник полученото след тази дата.

В този смисъл дори и след решението на съда за обявяване на производство по несъстоятелност кредитор, който е приел плащане след началната дата на неплатежеспособността/свръхзадължеността, не е получил плащането от длъжника без основание, тъй като самата сделка, която е основание за плащането, не е обявена от закона за нищожна. Тази сделка е и продължава да бъде действителна, но след датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност по чл. 630, ал. 1 от ТЗ и посочената в него дата, начална дата на неплатежеспособността, респ. свръхзадължението извършеното от длъжника плащане е обявено от закона за нестаноало. Затова кредиторът, който е получил „нестаналото“ плащане, продължава да е кредитор и вземането му (станало неудовлетворено) продължава да съществува на основанието, на което първоначално е възникнало.

В хипотезата, когато е изпълнено задължение след обявената от съда дата на неплатежеспособността, респ. свръхзадължението платилият длъжник придобива притежание за връщане на платеното в масата на несъстоятелността, което е правно следствие на обявената от закона последваща нищожност на изпълнението на едно поначало съществуващо към момента на изпълнението му парично задължение. След като по силата на законовата фикция кредиторът е получил плащане, което обаче не погасява вземането и то продължава да съществува, тогава кредиторът се е обогатил за сметка на несъстоятелния длъжник, който отново става и негов длъжник. Така този кредитор следва да върне на несъстоятелния длъжник онова, с което се е обогатил, до размера на обедняването, а процесуалният способ за удовлетворяване на това притежание е искът за неоснователно

The legislative approach discussed above aims at revealing the particular significance of careful preliminary selection of reliable and trustworthy commercial partners with good reputation and experience in the field of economy. Accepting the execution of a valid obligation settled at a moment in time when a ruling to institute bankruptcy proceeding is not yet at hand, but the debtor has already been actually insolvent or over-indebted, does not simply entail for the creditor the obligation to return what they have been paid after the initially set date of the insolvency, overindebtedness respectively. Under these circumstances, there is a risk that their claim remains unsatisfied within the bankruptcy proceedings, especially if it is not secured and the debtor's assets prove to be insufficient to satisfy the creditor.

обогатяване по чл. 59 от Закона за задълженията и договорите.

Разгледаният по-горе законодателен подход идва да покаже особената важност на внимателния предварителен избор на сериозни и надеждни търговски партньори с добра репутация и стопанска практика. Приемането на изпълнение по валидно задължение, извършено в момент, в който все още не е имало решение за откриване на производство по несъстоятелност, но длъжникът фактически вече се е намирал в състояние на неплатежоспособност или свръхзадължнялост, за кредитора е свързано не само със задължение да върне полученото след обявената начална дата на неплатежоспособността, респ. свръхзадължнялостта. В тази ситуация съществува риск вземането му да не може да бъде удовлетворено в производството по несъстоятелност, особено ако не е обезпечено и имуществото на длъжника е недостатъчно за удовлетворяването му.

COMMERCIAL LAW

MAY NON-PROFIT ORGANIZATIONS TAKE PART IN COMPANIES?

Svetlin Adrianov

Development of market relations and diversification of involvement in economic life have increasingly raised questions about different aspects of the participation of non-profit organizations, such as associations, foundations, etc. in economic activities.

Whereas direct engagement of such organizations in economic activities is stipulated in a comparatively clear way by the law, their participation in other legal entities, entirely devoted to commercial operation, is still subject to various interpretations leading to often contro-

ТЪРГОВСКО ПРАВО

МОГАТ ЛИ ОРГАНИЗАЦИИТЕ С НЕСТОПАНСКА ЦЕЛ ДА УЧАСТВАТ В ТЪРГОВСКИ ДРУЖЕСТВА?

Светлин Адриянов

С развитието на пазарните отношения и разнообразяването на формите на участие в стопанския живот все по-често се поставят въпроси, касаещи различните аспекти на участието на организациите с нестопанска цел – асоциации, фондации и др., в стопанска дейност.

Докато прякото извършване на стопанска дейност от такива организации е сравнително ясно уредено от закона, участието им в други юридически лица, изцяло ангажирани с търговска дейност, все още е предмет на различни тълкувания, често противоположни по своите изводи.

versial conclusions.

Some legal practitioners, including judges, whose points of view have taken shape in court orders, share the opinion that it is inadmissible for a non-profit legal entity to establish a company, as this allows indirect participation in the economic turnover, carrying out economic activities of a wider scope than those provided for in the Non-Profit Legal Entities Act (NPLEA), namely economic activities related to its registered subject of non-profit activity. Another argument in this respect ensues from the provision of Article 25, Paragraph 1, Item 6 of the NPLEA which places participation in other organizations among the powers of the general meeting of the entities under this Act. The organizations in question are interpreted narrowly in the sense of other non-profit entities.

However, such a view cannot be supported.

First of all, the NPLEA does not prohibit, either directly or indirectly, participation of non-profit organizations in companies. On the contrary, by envisaging a possibility for non-profit legal entities to participate in other "organizations," the Act provides for a wide range of opportunities. Although the NPLEA does not define the term "organization", Bulgarian legislation provides enough definitions which allow drawing the conclusion that under Bulgarian law an organization is a legal person or an association of legal and natural persons autonomously organized on a legal basis. Therefore, companies, as well as consortia, civil partnerships, co-operations and even some forms of public-private partnerships are undoubtedly "organizations" along with the non-profit entities.

The Commerce Act regulating company regime does not provide for any limitations in this respect either. Under the Act, a company is "an association of two or more persons for effecting commercial transaction with joint means", whereas the founders shall be "Bulgarian or foreign natural or legal persons possessing capacity". Furthermore, "a person may participate in one or more companies in case such participa-

Някои юристи, включително съдии, чиито възгледи са материализирани в съдебни решения, са на мнение, че е недопустимо юридическо лице с нестопанска цел да създаде търговско дружество, тъй като по този начин би участвало косвено в стопанския оборот с по-широк спектър от стопански дейности, отколкото позволява Законът за юридическите лица с нестопанска цел (ЗЮЛНЦ), а именно – стопански дейности, свързани с регистрирания му предмет на нестопанска дейност. Допълнителен аргумент се взема от разпоредбата на чл. 25, ал. 1, т. 6 от ЗЮЛНЦ, който поставя в компетентността на общото събрание на субектите на този закон участие в други организации, като това се тълкува стеснително в смисъл на други организации с нестопанска цел.

Такъв възглед обаче не може да бъде споделян.

Преди всичко ЗЮЛНЦ не забранява, нито пряко, нито косвено участието на организации с нестопанска цел в търговски дружества. Напротив, като предвижда възможност за участие на юридическите лица с нестопанска цел в други „организации“, законът предоставя един доста широк кръг от възможности. Макар самият ЗЮЛНЦ да не съдържа определение за „организация“, в българското законодателство има достатъчно такива, които позволяват да се направи извод, че за българското право организация е юридическо лице или сдружение от юридически и физически лица, организационно обособено въз основа на закон. Следователно наред с организациите с нестопанска цел, безспорно „организации“ са и търговските дружества, както и консорциумите, гражданските дружества, кооперациите, а дори и някои форми на публично-частно партньорство.

Търговският закон, уреждащ режима на търговските дружества също не съдържа никакви ограничения в тази насока. Според него търговското дружество е „обединяване на две или повече лица за извършване на търговски сделки с общи средства“, като учредителите трябва да бъдат „дееспособни български или чуждестранни физически или юридически лица“. Нещо повече, „всяко лице може да участва в повече от едно дружества, доколкото законът не забранява това“. Доколкото субектите на ЗЮЛНЦ са безспорно юридиче-

tion is not prohibited by law". So far as the addressees of the NPLEA are indisputably legal persons, it is beyond any doubt that the Commerce Act allows them to incorporate and take part in one or more companies to the extent the latter is not specially prohibited by law.

The argument about lawful indirect engagement in economic activities is also inadmissible. The NPLEA explicitly provides for non-profit organizations to perform auxiliary economic activities with a view to funding their main non-profit activities. Hence, even if one accepts that participation in a company constitutes a peculiar indirect engagement in economic activities, such participation is not inadmissible for non-profit entities because, per argumentum a fortiori, since they are allowed by law to engage directly in economic activities, there are even stronger grounds for them to do so indirectly. The extent to which holding stocks and shares of a company capital may be considered as direct or indirect engagement in economic activities, with a view to ensuring additional funding for the attainment of the organization's non-profit goals and not as an investment is a separate point at issue.

It is clear that from a legal point of view there is no impediment for non-profit legal entities to participate in companies. The only limitation would be to allocate income from this participation not as profit but to use it entirely to attain the non-profit purpose of the organization. To prohibit those organizations from funding their activities in a way that offers great opportunities in a developed and well-functioning market economy lacks economic logic. Despite some court orders in the opposite sense, as the above-mentioned, there are numerous examples of companies which have been entered in the Commercial Register with participation of non-profit legal entities in them. The latter shows the correct approach adopted by the Commercial Register, which should also serve as the basis to unify and stabilize case-law on such issues in the right direction.

ски лица, не може да има никакво съмнение, че Търговският закон допуска те да учредяват и да участват в търговски дружества, а дори и в повече от едно такова, доколкото за последното няма особена законова забрана.

Доводът за незаконно косвено осъществяване на стопанска дейност, също е неприемлив. ЗЮЛНЦ изрично допуска организациите с нестопанска цел пряко да извършват стопанска дейност, като съпътстваща такава, с оглед финансирането на основната си, нестопанска дейност. Следователно, дори да приемем, че участието в търговско дружество представлява своеобразно, косвено участие в стопанска дейност, то това не е недопустимо за юридическите лица с нестопанска цел, тъй като по аргумент за по-силното основание, след като законът им позволява пряко да участват в стопанска дейност, с още по-голяма сила е възможно за тях да участват и „косвено“. Отделен въпрос е доколко притежаването на дялове или акции от капитала на търговско дружество може да се разглежда като извършване – пряко или косвено, на стопанска дейност, а не като инвестиция на средства с оглед осигуряване на допълнително финансиране за постигането на нестопанските цели на организацията.

Ясно е, че от гледна точка на закона няма пречка за юридическите лица с нестопанска цел да участват в търговски дружества. Единственото ограничение е приходите от това участие да не бъдат разпределяни като печалба, а да бъдат изцяло използвани за осъществяване на нестопанската цел на организацията. Няма и икономическа логика на тези организации да бъде забранен този начин на финансиране на дейността им, който предлага големи възможности в условията на развита и нормално функционираща пазарна икономика. Затова положително впечатление прави факта, че въпреки някои съдебни решения в обратен смисъл, каквито споменахме по-горе, съществуват редица примери на вписани в Търговския регистър търговски дружества, в които участват юридически лица с нестопанска цел. Това показва правилния подход на Търговския регистър, който би следвало да послужи и като основа за уеднаквяване и стабилизиране в правилна посока на съдебната практика по тези въпроси.

ENERGY

OWNERSHIP UNBUNDLING UNDER THE EU THIRD ENERGY PACKAGE

Nikolay Kiskinov

The EU 3rd Energy Package provides for a variety of measures with the aim of enhancing competitiveness, protecting consumers and ensuring the energy security in Europe. However, one of the most controversial issues during discussions in the European Parliament and the Council turned out to be the separation of activities, known as “unbundling”.

The compromise reached as a result of the trilogue procedure envisages the introduction of three options for the unbundling: 1. full ownership unbundling (OU); 2. independent system operator (ISO); 3. independent transmission operator (ITO). Ownership unbundling has traditionally been perceived as a model creating prerequisites for competition. Still, in order to take into consideration the peculiarities and needs of the different Member States, the two other alternatives have also been adopted.

Under the ownership unbundling model the companies in possession of a transmission system are obliged to act as operators of a transmission system. They are not allowed, either directly or indirectly, to exercise control or powers over a company performing production or supply activities. Thus, one and the same entity shall not be able to exercise simultaneous control or powers over a company acting as a transmission operator and a second one performing production or supply activities. Within the meaning of the EU Gas and Electricity Directives ‘powers over another company’ imply: 1. the right to vote; 2. the right to appoint members of the bodies of the company or its legal representatives and 3. possession of the majority of shares.

ЕНЕРГЕТИКА

ОТДЕЛЯНЕ ПО СОБСТВЕНОСТ СЪГЛАСНО ТРЕТИЯ ЕНЕРГИЕН ПАКЕТ НА ЕС

Николай Кискинов

Третият енергиен пакет на Европейския съюз предвижда множество мерки, насочени към създаване на конкуренция, защита на потребителите и гарантиране на енергийната сигурност на Европа. Един от моментите обаче, който създаде най-съществени дискусии в Европейския парламент и Съвета, беше разделянето на дейностите или по-известно като unbundling.

Компромисният вариант, приет в процедурата по триалог в началото на тази година предвижда въвеждане на трите модела на разделяне на дейностите: 1. Отделяне по собственост, 2. Независим системен оператор и 3. Независим преносен оператор. Отделянето по собственост традиционно се възприема като модел, който създава предпоставки за конкуренция, но с оглед на отчитане на спецификите и нуждите на различните държави-членки, се възприеха и другите два алтернативни модела.

Моделът на Отделяне по собственост предвижда предприятията, които са собственици на преносната система да бъдат задължени да действат като оператори на преносна система. На последните не е позволено пряко или косвено да осъществяват контрол или да имат правомощия върху предприятие, което се занимава с дейност по производство или доставка. Съответно, едно и също лице не може да упражнява едновременно контрол или да има правомощия върху предприятие, което действа като преносен оператор и върху друго такова, което се занимава с дейност по производство или доставка. По смисъла на Електрическата и Газовата директива, правомощия върху друго предприятие включват: 1. Правото да се гласува, 2. Правото да се определят членовете на органите на предприятието или неговите законни представители и 3. Притежаването на мажоритарен дял.

С оглед пълното разделяне и осигуряване на

With a view to the full unbundling and provision of additional guarantees as to the independence of the transmission operator, limitations are envisaged in the sense that one and the same person may not be simultaneously member of a supervisory, administrative or representative body of a company acting as a transmission system operator and of one performing production or supply activities. In case control is exercised by a Member State or a state body, they are not considered to be one and the same entity. Such a perception ensues from the peculiarities of the energy sector in certain Member States where companies dealing with supply and production or acting as operators are controlled by the state.

The mandatory requirements towards companies that have completed ownership unbundling may be derogated by Member States but not later than 3 March 2013. Still, derogation is permitted only in case operators are not part of a vertically integrated company.

A possibility is also envisaged to comply with the ownership unbundling requirements in those cases where two or more companies in possession of transmission systems have established a joint venture acting as an operator in two or more Member States as regards the respective transmission systems. Another company may not take part in the joint venture, unless it has been approved as an independent system or transmission operator.

Member States are to ensure ownership unbundling of the transmission system operators not later than 3 March 2012. However, Member States have the freedom to consider the application of one of the other two models for unbundling, namely as independent transmission operator or independent system operator. Debate over the effectiveness of the different models for separating activities is unlikely to die down any time soon. An immediate result of these discussions was the adoption of the compromises in the EU 3rd Energy Package. These, however, will allow an objective assessment of the impact on the liberalized energy sector of the application of each model in the different Member States.

допълнителни гаранции за независимостта на преносния оператор, се предвиждат и ограничения едно и също лице да не може да бъде член на надзорен, административен или представителен орган едновременно в предприятия, които осъществяват дейност като оператор на преносна система и на друго, което се занимава с дейност по производство или доставка. В случаите когато лицето, което упражнява контрол, е държава-членка или държавен орган се счита, че това не е едно и също лице. Това се налага от особеностите на енергийния отрасъл в някои държави-членки, където предприятията, които се занимават с доставка, производство или действат като оператор, се контролират от държавата.

Задължителните изисквания към предприятията извършили отделянето по собственост могат да бъдат дерогирани от държавите членки, но до не по-късно от 3 март 2013 г. Това обаче е допустимо единствено за случаите, в които операторите не са част от вертикално интегрирано предприятие.

Предвидена е и възможност за спазване на изискванията за разделяне по собственост за случаите, в които две или повече предприятия, които притежават преносни системи са създали съвместно предприятие, което действа като оператор в две или повече държави-членки по отношение на съответните преносни системи. В съвместното предприятие не може да участва друго предприятие, освен ако е било одобрено като независим системен оператор или независим преносен оператор.

Отделянето по собственост на операторите на преносни системи трябва да бъде осигурено от държавите-членки не по-късно от 3 март 2012 г. Държавите-членки, обаче, имат свободата да преценят да приложат някои от другите модели на отделяне като независим преносен оператор или независим системен оператор.

Дискусиите относно ефективността на различните модели на разделяне на дейностите едва ли скоро ще приключи. Това наложи и възприемането на компромисните варианти в Третия енергиен пакет на ЕС, което ще позволи извършването на обективна оценка за ефекта върху либерализирания енергиен пазар от възприемането на всеки модел в различните държави-членки.

BANKING & FINANCE

RESTRUCTURING OF FOREIGN BANKS AND ITS EFFECTS ON SECURITIES PROVIDED IN BULGARIA

Alexander Stefanov

Largely as a manifestation of the freedom of movement of capital across the EU, but also as an effect of globalization and the operation of trans-national companies in need of flexible financing, such financing is relatively frequently obtained centrally by the relevant company. At the same time, its subsidiaries in individual countries also get some access to the financing thus obtained, with their local assets serving as a security or collateral.

To assure as fully as possible the possibility of enforcing such securities, they are subject to local law, whereas the principal loan agreements are governed by the law of the countries having the most advanced financial centers.

At the same time, it is common practice for major international banking institutions to be restructured and/or transfer amongst themselves rights in respect of financial instruments provided to third parties. While in most cases this is done in compliance with the law of the country where the relevant financial center or the bank's main office is located, such a transaction inevitably affects all jurisdictions where the bank operates.

Bulgarian law, specifically our international private law, and the directly applicable provisions of the European *acquis* in that respect provide sufficient mechanisms for the effective realization of the implications of such transfers, so long as the debtor is properly apprised thereof and irrespective of whether they amount to the transfer of individual rights or to change of ownership of an entire commercial undertaking. It is also certain that any provided securities are bound to the principal debt wherever it is transferred.

Irrespective of whether such securities are provided by force of separate documents (contracts), for the sake of tidiness it would be advisable for them to be transferred by force of annexes to said documents or even by trilateral transfer or swap agreements being signed between the old and new creditor and the debtor.

БАНКОВО И ФИНАНСОВО ПРАВО

ПРЕСТРУКТУРИРАНЕТО НА ЧУЖДЕСТРАННИ БАНКИ И ЕФЕКТИТЕ МУ ВЪРХУ ПРЕДОСТАВЕНИ В БЪЛГАРИЯ ОБЕЗПЕЧЕНИЯ

Александър Стефанов

До голяма степен като проявление на свободата на движение на капитали в ЕС, но и като резултат от глобализацията и дейността на транснационалните корпорации, нуждаещи се от гъвкаво финансиране, сравнително често това финансиране се получава на централно ниво от съответната компания. Същевременно, отделните дъщерни дружества в различните държави също получават определен достъп до полученото финансиране, който се обезпечава или гарантира с активите им на местно ниво.

За да се гарантира в най-голяма степен възможността за евентуално изпълнение върху дадените обезпечения, те се подчиняват на местното право, докато основните заемни споразумения се регулират от правото на държавите с най-развити финансови центрове.

Същевременно, не е рядкост в практиката големи международни банкови институции да се реструктурират и/или да прехвърлят помежду си права по предоставени на трети лица финансови инструменти. Докато в повечето случаи това се случва съобразно с правото на съответната държава, където се намира финансовият център или основното седалище на банката, неизменно една такава транзакция се отразява във всички юрисдикции, където банката оперира.

Българското право и в частност международното ни частно право и пряко приложимите норми на законодателството на ЕС в този аспект осигуряват достатъчно добри механизми за ефективно реализиране на последиците от гореспоменатите прехвърляния, доколкото длъжникът е уведомен за тях, независимо дали са извършени като прехвърляне на отделни права или на цяло търговско предприятие. Безспорно е също, че предоставените обезпечения следват главния дълг при прехвърлянето му.

Независимо от това, доколкото самите обезпечения в повечето случаи са предоставени с отделни документи (договори), за добрия ред би могло да се препоръча тяхното прехвърляне да се извърши с анекси към тези документи или дори чрез подписването на тристранни споразумения за прехвърлянето,

It is also useful, for the sake of completeness and the provision of even greater assurance for each subsequent instance where proof is needed, that the debtor be notified by a notarized notice of the change of creditor to whom the debt is owed.

The question arises, however, of the manner of transfer of securities, the provision of which is to be recorded in the relevant registers: the Special Pledges Registry, the Commercial Register (in case of pledges over company shares or commercial enterprises), the Property Register (in case of real estate property used as securities), etc. Changes in the underlying legal relationship between the parties are not reflected *ex officio* in such registers but must be recorded therein upon request by the parties concerned. To that end, it is in the best interest of the parties concerned (notably, the new creditor) to request such entries to be made in the relevant register. For the sake of the swift and unhindered registration of all changes, it is also recommended to ensure the cooperation of the old creditor and the debtor, e.g. by granting the appropriate powers of attorney to entities trusted by all interested parties.

съответно заместването в дълга между стария, новия кредитор и длъжника по обезпеченията.

Полезно е, с оглед пълнотата и създаване на по-голяма сигурност при евентуална последваща нужда от доказване, и нотариалното уведомяване на длъжника за промяната на неговия кредитор.

Възниква обаче въпросът за прехвърлянето на обезпечения, чието предоставяне се отразява в съответни регистри – Централния регистър за особените залози, Търговския регистър (за залог на дружествен дял или търговско предприятие), Имотния регистър (за гаранционни права върху недвижими имоти) и т.н. Тези регистри не отразяват промените в основното правоотношение между страните служебно, а е необходимо да се поиска вписване на промяната в обстоятелствата.

За тази цел участващите страни (и преди всичко новият кредитор) имат интерес да заявят съответните вписвания като е препоръчително за бързото и безпроблемно протичане на всички регистрационни процедури да се осигури съдействието както на стария кредитор, така и на длъжника по обезпечението, например чрез предоставяне на надлежни пълномощни на доверени на всички страни лица.

INSURANCE LAW

OBTAINING PROPERTY INSURANCE ON ANOTHER PERSON'S PROPERTY TO THE BENEFIT OF A THIRD (NON-OWNER) PARTY

Atanas Valov

In the context of increasingly common development of new-generation retail and business centers, the concept of which involves handing over of the retail areas to the tenants in a condition of rough construction, combined with the obligation of the tenants to perform at their own expense all finishing works and to make certain improvements to the property, part of which will remain permanently fixed to the building and, therefore, in the ownership of the landlord, the issue concerning insurance of these improvements to the benefit of the persons who made them becomes particularly important.

ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ПРАВО

СКЛЮЧВАНЕ НА ИМУЩЕСТВЕНА ЗАСТРАХОВКА ВЪРХУ ЧУЖДО ИМУЩЕСТВО В ПОЛЗА НА ТРЕТОТО ЛИЦЕ-НЕСОБСТВЕНИК

Атанас Вълков

В контекста на все по-масовото изграждане на търговски центрове и офис комплекси от ново поколение, концепцията на които предполага предаване на търговските площи на наемателите в състояние на груб строеж, съчетано със задължението на наемателите да извършат за своя сметка всички довършителни работи и да направят определени подобрения в обекта, част от които стават трайно прикрепени към сградата и следователно - собственост на наемодателя, особена важност придобива въпросът относно застраховането на тези подобрения в пол-

At the same time, the leases of retail or office areas frequently envisage explicit obligations of the tenant to maintain throughout the period of the lease a property insurance of the property kept in the rented premises and the improvements made by the tenants in the course of the finishing works.

As far as these improvements remain in the ownership of the landlord, the issue of existence of insurance interest of the tenant comes to the forefront. Analogical problems arise in connection with the development of certain infrastructural facilities (tunnels, extensions of the road infrastructure, etc.), servicing mainly the corresponding retail or office centers and being financed by private persons, but owned by the corresponding municipality since they constitute public municipal property.

While in the field of Life and Accident insurance this issue is resolved without any contradictions with the explicit provision of Article 233 of the Insurance Code (IC), according to which such types of insurance can be concluded by one person (the insured person) on the life and health of another person with the permission of the latter, the provisions of Article 201 of the IC, regulating the insurance of property "without authorization", make different interpretations and contradicting hypotheses possible.

According to the provisions of the IC (Article 201, paragraph 1) if a person obtains an insurance contract the subject of which is another person's property in their own name, this person shall be personally liable for paying the insurance premium. Pursuant to the second paragraph of the same article, the "insurance contract related to another person's property shall be valid in case the owner of the insured property has given their consent". The systematic interpretation of these two texts could result in different conclusions, each of which has its upholders.

First, even with a view to the heading of the legal text ("Concluding a contract without authorization"), the conclusion could be made that an act without power of representation is concerned, i.e. effecting a contract to the benefit of the owner of the insured property by a third

за на извършилите ги лица.

Същевременно, често в наемните договори за търговски или офис площи се предвиждат изрични задължения за наемателя да поддържа през целия срок на договора имуществена застраховка върху съхраняваното в наетото помещение имущество и направените от него по време на довършителните работи подобрения.

Доколкото част от тези подобрения стават собственост на наемодателя, на преден план излиза въпросът за наличието на застрахователен интерес у наемателя. Аналогичен проблем възниква и при изграждането на определени инфраструктурни съоръжения (тунели, разширения на пътната инфраструктура и др.), обслужващи предимно съответните търговски или офис центрове и финансирани от частни лица, но бидейки публична общинска собственост, са притежавани от съответната община.

И докато в областта на застраховките „Живот“ и „Злополука“ този въпрос е решен безпротиворечиво с изричната разпоредба на чл. 233 от Кодекса за застраховането (КЗ), съгласно която такава застраховка може да бъде сключена от едно лице (застрахован) върху живота и здравето на друго лице с негово съгласие, то разпоредбите на чл. 201 КЗ, уреждащ застраховане на имущество „без пълномощие“ дава възможност за различни тълкувания и противоречиви тези.

Според предвиденото в КЗ (чл. 201, ал.1), ако едно лице сключи застрахователен договор с предмет чуждо имущество от свое име, е лично задължено за заплащане на застрахователната премия. Според втората алинея на същия член, „договорът за застраховка на чуждо имущество е действителен, ако е налице одобрение от собственика на застрахованото имущество“. Систематичното тълкуване на тези два текста може да доведе до различни изводи, всеки от които намира своите привърженици.

На първо място, дори и само с оглед на наименованието на законовия текст („Сключване на договор без пълномощие“), би могъл да бъде направен изводът, че се касае за действие без представителна власт, за сключване на договор в полза на собственика на

party which has not been authorized to undertake such a legal act. The pending invalidity of the contract, envisaged in paragraph 2 of Article 201 and characteristic in particular for transactions concluded without representative power, is a consequence of the above.

The consistency of this hypothesis, however, is questioned by the conclusion of the contract by the third party "in their own name", envisaged in the legal text. This construct suggests indirect representation, through which the party acts in their own name (but at somebody else's expense), and moves us away from the legal essence of the procuration (action in another person's name and at another person's expense).

Obviously the law requires that the contract be concluded by a given person not as an alleged representative of the owner of the property, but directly in the name of the third party, becoming personally liable for paying the insurance premiums. However, if the third party acts as an indirect representative, the contract could not be considered invalid, which is in contradiction with the provision of Article 201, paragraph 2.

In order to avoid the "vicious circle" indirect - direct representation, the reasoning could go in the direction that Article 201 of the IC regulates the hypothesis of a contract to the benefit of a third party and the person concluding the contract is the insuring party. Since the latter has no insurance interest, they conclude the contract not to their benefit, but to the benefit of the owner of the property. This construct, no matter how convenient it might seem, does not solve the problem with the insurance of the improvements.

On the one hand, in the lease the tenant usually undertakes the obligation to maintain the property in a condition suitable for the subject of agreed activity, and to remove all damages in the premise, therefore he bears the risk of the occurrence of an insurance event. On the other hand, however, in his capacity of insuring party the tenant cannot receive the insurance amount directly from the insurer, because the landlord is the beneficiary. This results in the need for secondary payments between the landlord and

застрахованото имущество от трето лице, което не е оторизирано за извършването на такова правно действие. Като следствие от това се явява и предвидената в ал. 2 на чл. 201 висяща недействителност на договора, характерна именно за сделки, сключени без представителна власт.

Консистентността на тази теза, обаче, се поставя под съмнение от предвиденото в законовия текст сключване на договора от третото лице „от свое име“. Тази конструкция навежда към косвеното представителство, при което се действа от свое име (но за чужда сметка), и ни отдалечава от правната същност на пълномощието (действие от чуждо име и за чужда сметка).

Очевидно, законът изисква договорът да бъде сключен от дадено лице не като мним представител на собственика на имуществото, а направо от името на третото лице, което става и лично задължено за заплащане на застрахователната премия. Но ако третото лице действа като косвен представител, то договорът не би могъл да се разглежда като недействителен, което влиза в противоречие с разпоредбата на чл. 201, ал.2.

С оглед на избягването на „омагьосания кръг“ косвено-пряко представителство, би могло да се разсъждава и в посоката, че чл. 201 КЗ урежда хипотезата на договор в полза на трето лице, а сключващият договора е застраховащ. Тъй като той няма застрахователен интерес, сключва договора не в своя полза, а в полза на собственика на застрахованото имущество. Тази конструкция, колкото и удобна да изглежда, обаче, не дава разрешение на проблема със застраховането на подобренията.

От една страна, наемателят обикновено поема договорно задължение да поддържа обекта си годен за уговорения предмет на дейност и да отстранява всички повреди в помещението, и съответно понася риска от настъпването на застрахователното събитие. От друга страна, обаче, в качеството си на застраховащ, наемателят не може да получи директно застрахователната сума от застрахователя, защото бенефициент е наемодателят. Това поражда необходимостта от вторични разплащания между наемател

the tenant, accompanied by a drawing up of a corresponding contract.

Even from a purely theoretical point of view, the construct insuring party (tenant) - insurer - insured party (landlord), being a classical contract to the benefit of a third party, would not fit without difficulty in the pending invalidity of the contract, envisaged in the text of Article 201 of the IC. A contract to the benefit of a third party is not invalid, whereas the approval or consent of this third party are not required conditions, under which the contract could lead to action.

With a view to the above, the hypothesis that is most correct from a theoretical and practical point of view is the hypothesis that Article 201 of the IC could be interpreted in the direction of conclusion of an insurance contract on another person's property to the benefit of a third party. On the one hand, this would justify the pending nature of the contract and the need for the approval by the owner of the property, since the insurance interest of the person concluding the contract is not immediately evident to the insurer (as a result of the fact that this insurance interest is not in the plane of the ownership, but in the plane of the rental relationship with the inseparably included in it elements of a contract for production and the shifting of the risk of damages to the improvements "to the benefit" of the tenant as a user of the premise). Such a confirmation would be necessary even only with a view to avoiding insurance fraud.

At the same time the tenant, who develops at their own expense the specific improvements, is responsible for maintaining them and bears the risk of their loss, definitely has a legally justified interest in the conclusion of the insurance contract for the property which, by the virtue of accession, has become property of their landlord. The required agreement of the tenant could be given a priori, already as part of the lease, and at a later stage, even after the occurrence of the insurance event (but only if the premiums have been regularly paid in accordance with the provision of Article 201, paragraph 3 of the IC).

An effect, analogous to the one described above, could arise in the event where the insurance is

и наемодател със съответното им договорно оформяне.

Дори и от чисто теоретична гледна точка, конструкцията застраховащ (наемател) – застраховател-застрахован (наемодател), би-дейки класически договор в полза на трето лице, трудно би се съвместила с предвидената в текста на чл. 201 КЗ висяща недействителност на договора. Договорът в полза на трето лице не е недействителен, като одобрението или съгласието на третото лице не са условия, за да може този договор да породи действие.

С оглед на гореизложеното, като най-правилна от теоретична и практическа гледна точка изглежда тезата, че чл. 201 КЗ би могъл да се тълкува в посока на сключване на застрахователен договор върху чуждо имущество в полза на третото лице. От една страна, това би оправдало висящността на договора и необходимостта от одобрение на собственика на имуществото, тъй като застрахователният интерес на сключващия договора не е непосредствено видим за застрахователя (поради обстоятелството, че лежи не на плоскостта на правоотношението на собственост, а на плоскостта на наемното правоотношение с неразделно вплетените в него елементи от договор за изработка и разместването на риска от увреждане на подобренията в „полза“ на наемателя като ползвател на помещението). Едно такова потвърждение би било необходимо дори и само с оглед на избягването на застрахователни измами.

Същевременно, наемателят, който изгражда на свои разноски конкретните подобрения, носи отговорността да ги поддържа и риска от погиването им, определено има правно оправдан интерес да сключи застрахователния договор върху имуществото, което по силата на приращението е станало собственост на неговия наемодател. Изискуемото се съгласие на наемодателя би могло да бъде дадено априори, още в самия наемен договор, както и по-късно, включително дори и след сключването на застрахователното събитие (но само ако премиите са били плащани редовно съгласно разпоредбата на чл. 201, ал.3 КЗ).

Аналогичен на описания по-горе ефект би

obtained in the name of the landlord, however, the tenant is the one specified in the contract as the beneficiary and pays the insurance premium. This, however, would be an even more artificial (although possible) construct aiming at overcoming the initial problem of the existence of insurance interest (assuming that the tenant does not have such interest). This problem, however, in the light of the stated conception of its grounds to be found in the lease contract, should not be a problem faced by the parties to the insurance contract.

могъл да се получи и при сключване на застраховката от името на наемодателя, като в договора се посочи наемателят като ползващо се лице, като последният същевременно заплаща застрахователната премия, но това би било една по-изкуствена (макар и възможна) конструкция, целяща преодоляването на изначалния проблем с наличието на застрахователен интерес (ако се приеме, че такъв липсва у наемателя), който проблем обаче в светлината на изразеното схващане за неговото основание в договора за наем не би следвало да стои пред страните по застрахователния договор.

LITIGATION

FORECLOSURE OF A STAKE IN A COMMERCIAL COMPANY

Roman Stoyanov

It is an underlying principle of law that the entire property of a debtor serves as collateral for the debt. Regrettably, in quite a few cases in legal practice, creditors acting in good faith cannot obtain satisfaction of their claims because the debtor has no property or any other assets of substance (e.g. a motor vehicle) registered in their name. Such assets are, more often than not, registered as property of various commercial entities. In such cases, foreclosure of an equity share of a company, although not a particularly popular measure since its introduction in Bulgarian law back in 2002, nonetheless offers an additional possibility for a creditor to collect their receivables in cases where a 'broke' debtor has stakes in commercial companies.

Foreclosure of a stake in a commercial company can be invoked by a creditor with the help of a bailiff. Obtaining relevant information about possible stakes any given debtor may have in commercial companies has become a lot easier since January 2008, when the Commercial Register was made accessible online and a check-

ПРОЦЕСУАЛНО ПРАВО

ПРИНУДИТЕЛНО ИЗПЪЛНЕНИЕ ВЪРХУ ДЯЛ ОТ ТЪРГОВСКО ДРУЖЕСТВО

Роман Стоянов

Основен правен принцип е, че цялото имущество на длъжника служи за обезпечаване на неговите задължения. За съжаление не са редки случаите в практиката, при които добросъвестният кредитор не може да удовлетвори вземанията си, тъй като неговият длъжник не притежава регистрирани на свое име недвижими имоти или значимо движимо имущество (напр. МПС). Такива имущества често се регистрират като собственост на различни търговски дружества. В тези случаи, макар и не особено популярен способ още от въвеждането си в законодателството през ноември 2002 г. до момента, принудителното изпълнение върху дружествен дял в търговско дружество все пак предоставя една допълнителна възможност за събиране на вземанията, когато „безимотния“ длъжник участва в търговски дружества.

Изпълнението срещу дружествени дялове в търговско дружество кредиторът може да упражни със съдействието на съдебния изпълнител. Набавянето на информация за участията на даден длъжник в търговски

up now requires only a couple of minutes.

The procedure of foreclosure itself gets underway through issuing a notice of distraint which is sent by the bailiff, at the creditor's request, to the Commercial Register of the National Registration Agency. The law governing the operations of the register contains special provisions regarding the procedure of recordation of such notices. Thus, for instance, the Ordinance on Keeping and Storage of, and Access to, the Commercial Register explicitly stipulates that upon recordation of a notice of distraint the name of the creditor, the amount of the secured receivable (incl. principal and interest) and the exact number of company shares subject to the distraint must be specified as well. Thus, all circumstances relevant to the distraint become accessible to the public on the register's website and have as the least consequence, a negative impact on the debtor's good standing.

The distraint order takes effect upon entry of the distraint notice in the Commercial Register. Mainly, the debtor is being stripped of the right to dispose of the shares subject to distraint. Following entry of the distraint notice, the agency notifies the commercial company subject to the distraint, which in itself serves not just as an incentive for the debtor to pay up, but also as a motivation for the company itself and the remaining partners in it to repay the creditor in due course the corresponding stake of the company belonging to the indebted partner. In addition, there arises a significant legal interest, under pain of the company being wound up, for the scores between the indebted partner, the other partners and the company to be settled as a precondition for satisfying the creditor. Failure to do so would lead to the dissolution of the company by a court decision.

Such winding-up, however, does not take place automatically in case of default, but should be enacted through an order of the district court according to registered address of the company. A motion to dissolve a company can be filed by the creditor, having been empowered to that effect by the bailiff, if within six months (in case where the debtor is an unlimited liability partner) or respectively three months (the debtor being a limited liability partner) following entry of the distraint notice into the Register, the debt in question remains uncollected. Although the collection procedure prescribes that a lawsuit be brought against the debtor's company, seeking their dissolution, judicial practice so

дружества е значително улеснено след месец януари 2008 г., когато Търговският регистър стана изцяло достъпен онлайн, и проверки в него могат да се извършват практически за минути.

Самата процедура по изпълнение върху дружествен дял започва с изпращане на заповорно съобщение от съдебния изпълнител, по молба на кредитора, до Търговския регистър при Агенцията по вписванията. Законодателството, регулиращо дейността на регистъра, съдържа специална уредба за реда за вписване на подобни заповори. Така например, Наредбата за водене, съхранение и достъп до Търговския регистър изрично урежда при вписване на заповора да се посочва името на кредитора, размерът на обезпеченото вземане (в това главноцица и лихви) и точният брой дружествени дялове, върху които се налага заповорът. По този начин релевантните обстоятелства по заповора стават публично достъпни за всички лица на уебстраницата на регистъра и дори като най-малка последица все пак влияят неблагоприятно на имиджа на длъжника.

Същинското действие на заповора възниква след вписването в Търговския регистър и се изразява основно в лишаването на длъжника от възможност да се разпорежда със заповораните дялове. След вписването на заповора агенцията също така уведомява и самото търговско дружество за вписания заповор, което само по себе си създава освен стимул за длъжника да плати, също и стимул за дружеството и останалите съдружници за своевременно изплащане на кредитора на припадащата се на съдружника - длъжник част от имуществото. Наред с това, възниква сериозен правен интерес, под страх от прекратяване на дружеството, да се уредят отношенията между съдружника - длъжник, дружеството и останалите съдружници с цел удовлетворяване на кредитора. В противен случай дружеството рискува да бъде прекратено с решение на съда.

Самото прекратяване обаче не настъпва автоматично при неплащане, а следва да се постанови от окръжния съд по седалището на дружеството. Иск за прекратяване може да предяви кредиторът, след овластяване от съдебния изпълнител, ако в срок от шест месеца (когато длъжникът е неограничено отговорен съдружник), съответно три месеца (когато длъжникът е ограничено отговорен), след вписване на заповора, вземането продължава да бъде несъбрано. Въпреки, че проце-

far shows that the relevant legal proceedings are considerably simplified, whereby the court only verifies the technical admissibility of the motion, thus leaving the burden of proof with the company, which is then expected to put forward arguments invalidating the creditor's claims that the debt is indeed callable, e.g. by proving that the debt has already been repaid, or that the debtor is no longer a partner in the company, thus making the foreclosure of a company stake legally unsupportable, etc.

Of practical interest here would be the manner of determining the value of the equity owned by the indebted partner upon foreclosure. In a scenario where the company is wound up by the court and made subject to liquidation proceedings, obviously the value of the debtor's stake would equal its liquidation value, i.e. the residual value of the debtor's stake after all of the company's debts have been settled. In a scenario where the company voluntarily repays the debt of its partner, however, the basis for determining the debtor's stake value would be the equity value of the company according to the latest drawn up balance sheet, in our opinion, towards the end of the month immediately preceding the month of repayment. Since for the purpose of valuation in such a scenario the law refers to the provision regarding the voluntary termination by a partner of their partnership in a company, it would logically follow from there that the relevant date of said balance sheet should be the end of the month preceding the termination of such partnership. Legal logic and fairness, however, dictate that the relevant equity value in case of a voluntary settlement of a partner's debt by the company would be the value of said partner's equity according to the balance sheet for the end of the month preceding such settlement.

Although foreclosure of a company share as a means of forcible collection of receivables is not particularly favored, when practiced separately or in combination with other suitable methods like distraints on property, bank accounts, receivables etc., it would secure to a higher extent the creditor's interest and would increase the likelihood that the receivables would be collected in their entirety. Also, it is worth noting that this method allows for the debt to be repaid by a third party, either the company or another/other partner/s, whereby the chances of the creditor collecting their debt are increased even further.

дурата по събиране на вземането налага да се води дело за прекратяване на дружеството, съдебната практика до момента сочи, че се касае за значително облекчено производство, в което съдът проверява само основателността на искането от формална страна, като в тежест на дружеството е да докаже различните основания, които биха могли да обосноват недължимост на вземането, като например, че вече е било платено, че длъжникът е прекратил вече членството си в дружеството, което прави изпълнението върху дял необосновано и пр.

Интерес от практическа страна представлява въпросът за начина на определяне на стойността на дела на съдружника-длъжник при принудителното изпълнение. В хипотезата на прекратяване на дружеството от съда и обявяване в ликвидация, очевидно стойността на дела би била неговата ликвидационна стойност, т.е. съответната припадаща се част на съдружника след уреждане на всички задължения на дружеството. При доброволното плащане на дълга на съдружника от страна на дружеството обаче, база за определяне ще бъде стойността на дела според последния счетоводен баланс на дружеството, изготвен, според нас, към края на месеца преди изплащането. Тъй като за определяне на стойността в тази хипотеза законът препраща към уредбата за доброволното прекратяване на членство в дружеството от съдружник, логично се сочи, че релевантна дата на счетоводния отчет следва да е краят на месеца преди прекратяване на членството. Правно обосновано обаче е, с оглед на правната логика и справедливостта, за меродавна дата при доброволно изпълнение на дълга на съдружник от страна на дружеството, да се счита стойността на дела по баланса към края на месеца преди плащането.

Въпреки, че принудителното изпълнение върху дружествен дял като способ за събиране на вземанията не е измежду най-популярните способности, неговото упражняване самостоятелно или с други подходящи способности – запори върху имоти, банкови сметки, вземания и пр., би обезпечило интересите на кредитора в по-голяма степен и би повишило вероятността за събиране на вземанията в цялост. Наред с това, все пак не бива да се пренебрегва и обстоятелството, че този способ осигурява предпоставки за изплащане на дълга от трето лице – дружеството или други съдружници – което допълнително увеличава шансовете за събиране.

CUSTOMS AND EXCISE LEGISLATION

WHO SHOULD COVER THE PRINTING COST OF EXCISE BANDS?

Lachezar Raichev

Pursuant to the relevant provisions of the Excise Duties and Tax Warehouses Act (EDTWA), tobacco products and bottled spirits can only be marketed with an excise band affixed on to their consumer packaging. Currently the printing costs of such excise bands are covered by the entity ordering those. Under the Rules and Regulations on the Implementation of EDTWA, a proof of payment of the excise bands' cost to the bank account of the Ministry of Finance must be enclosed with the order. The price of excise bands is determined by an order of the Minister of Finance and is periodically updated. Companies producing or importing excise goods are liable to substantial annual costs to cover the printing of excise bands they order for the tens of millions of individual consumer packages. These costs are factored in the shelf price of the relevant excise product and are ultimately borne by the consumer.

Some EU member states, e.g. Greece, approach the matter differently. There the printing cost of excise bands is covered by the excise duty collected by the state. This approach makes good economic and legal sense, prompting the question: to what extent the relevant legal provision in Bulgaria is the correct one, and does it strike the right balance between the interests of excise goods manufacturers and the national budget? The answer to that would necessitate an analysis of the sense and meaning of the very concept of 'excise band'.

According to its definition as per EDTWA Art. 4, item 7, an 'excise band' is a government security used as proof of payment of the excise duty due, which is purchased from the Ministry of Finance and cannot be made subject to subsequent transactions. Such excise duty is paid by manufacturers and importers of tobacco

МИТНИЧЕСКО И АКЦИЗНО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО

КОЙ СЛЕДВА ДА ЗАПЛАЩА ЦЕНАТА ЗА ОТПЕЧАТВАНЕ НА БАНДЕРОЛИ ЗА АКЦИЗНИ СТОКИ?

Лъчезар Райчев

Съгласно изискванията на Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) тютневите изделия и бутилираните алкохолни напитки могат да се продават на пазара само с поставен върху потребителската опаковка акцизен бандерол. Понастоящем разходите за отпечатване на бандеролите са за сметка на заявителите. Според Правилника за прилагане на ЗАДС, към заявлението, с което се поръчват бандеролите, се прилага и платежен документ, удостоверяващ заплащането на тяхната себестойност по сметка на Министерство на финансите. Цената на бандеролите се определя със заповед на министъра на финансите и периодично се актуализира. Фирмите производители и вносители на такива акцизни стоки заплащат годишно значителни суми за отпечатването на поръчаните от тях бандероли, тъй като бандерол се поставя на всяка от десетките милиони отделни потребителски опаковки. Тези разходи се калкулират в цената на съответната акцизна стока и в крайна сметка се поемат от потребителя.

В някои страни от Европейския съюз, например в Гърция, е възприет друг подход по въпроса. Там разходите за отпечатването на бандеролите са сметка на платения на държавата акциз. Този подход има своята икономическа и правна логика и дава основание да си зададем въпроса, доколко съществуващото законодателното решение в България е правилно и налице ли е в това отношение баланс между интересите на производителите на акцизни стоки и държавния бюджет. Отговорът би следвало да потърсим чрез анализ на смисъла и значението на понятието „бандерол“.

Според възприетото в т.7 на чл. 4 от ЗАДС определение „бандерол“ е държавна ценна книга, доказваща внасянето на дължимия акциз, която се закупува от Министерството на финансите и не може да бъде предмет на последващи сделки. Акцизът се заплаща от производителите и вносителите на тютюне-

products and spirits or, alternatively, its payment is secured by a bank guarantee or cash deposit prior to receipt of such excise bands. In the sense of the above cited definition, once the excise duty due has been paid in into the state budget, or once payment of such excise duty has been duly and properly secured, the Ministry of Finance shall provide said excise bands to the manufacturers or importers of excise goods as evidence that they have fulfilled their legal obligation to pay in such excise duty. Thus, by each excise band affixed to a consumer package of the relevant excise product, the Ministry of Finance attests that the excise duty owed for said excise product has been paid in, i.e. that said product has been manufactured or imported in accordance with the law, rather than in an illicit, contraband manner. It makes neither economic nor legal sense to force the payer of excise duty to also cover the cost of the proof of payment of such excise duty, i.e. the excise band, which is a government security. Such costs should be covered by the party that has received in payment such excise duty and attests, by way of the excise band, that it has indeed been paid in. In other words, the printing cost of excise bands should be covered by the national budget.

Excise duty revenues constitute a major part of the budgetary inflow, amounting to almost a billion leva per annum, considering the volume of tobacco products and bottled spirits sold in Bulgaria. In comparison, the cost of printing excise bands is negligible. It could and should be borne by the state, rather than passed on to the same companies that, by manufacturing or importing excise goods, generate the above mentioned budgetary revenue.

During the parliamentary debate over the latest amendments and supplements to EDTWA, in force as of July 20th, 2010, the Bulgarian Tobacco Association made a number of proposals aiming at harmonizing the statutory framework and administrative practice of Bulgaria in the sphere of excise duty with those of other EU nations. One such proposal was to amend the notional definition of 'excise band' to the effect that the latter is a government security obtained free of charge, rather than purchased, from the Ministry of Finance. Regrettably, that proposal on the part of the tobacco industry was not adopted by the legislator.

ви изделия и алкохолни напитки или внасянето му се обезпечава с банкова гаранция или депозит в пари преди получаването на бандеролите. Според смисъла на горното определение, след като държавният бюджет е получил вече дължимия акциз или получаването му е било надлежно обезпечено, Министерството на финансите би следвало да предостави бандеролите на производителите и вносителите на съответната акцизна стока като доказателство, че те са изпълнили законното си задължение за заплащане на акциз. Така, с всеки бандерол, поставен върху потребителска опаковка на акцизната стока, Министерството на финансите удостоверява, че дължимият за тази стока акциз е платен, т.е., че същата стока е произведена или внесена законосъобразно, а не по контрабанден начин. Няма икономическа и правна логика, разходите за отпечатване на доказателството за платен акциз, каквото доказателство всъщност е бандеролът, като държавна ценна книга, да бъдат заплащани от този, който плаща самия акциз. Тези разходи би следвало да бъдат за сметка на този, който е получил акциза и чрез бандерола удостоверява внасянето му, т.е. разходите за отпечатването на бандеролите следва да бъдат за сметка на държавния бюджет.

Приходите от акциз представляват основна част от приходите в бюджета и възлизат на почти милиард лева годишно, като се има предвид мащабът на пазара само на тютюневите изделия и бутилираните алкохолни напитки в България. В сравнение с тези приходи, разходите за отпечатването на бандеролите са пренебрежимо ниски и държавата може и би следвало да ги поеме за своя сметка, вместо да ги прехвърля на фирмите, които - произвеждайки или внасяйки в страната акцизни стоки - осигуряват същите тези приходи в държавния бюджет.

По време на обсъжданията в Народно събрание на последните изменения и допълнения в ЗАДС, влезли сила от 20.07.2010, от страна на Българската асоциация на тютюневата индустрия бяха направени редица предложения в посока хармонизиране на нормативната уредба и административната практика на България в областта на акцизите с тези на другите страни от Европейския съюз. Сред тях бе и предложението, определеното на понятието „бандерол“ да се измени в смисъл, че същият е държавна ценна книга, която се предоставя, а не се закупува от Министерството на финансите. За съжаление това предложение на браншовия бизнес не беше възприето от законодателя.

NEWS IN THE LEGISLATION

НОВОСТИ В ЗАКОНОДАТЕЛСТВОТО

1. The Amendment and Supplement Act to the Commercial Register Act entering into force on 01.01.2012 was promulgated in SG No. 34/29.04.2011. The amendments to the Act explicitly stipulate the principles of commercial registration, keeping, maintaining and access to the commercial register. The amendments also regulate the free and unhindered access to data subject to disclosure by law and the registered access to the merchant file upon submission of an application and an identification document or upon identification via an electronic signature or a digital certificate. An additional stimulus to electronic submission of applications is envisaged by reducing fees from 75 to 50 per cent. The Act explicitly stipulates the procurator's right to represent the merchant before the commercial register, as well as the opportunity to eliminate mistakes and omissions in the documents and registration applications within a certain timeframe before their rejection.

The Final Provisions of the Amendment and Supplement Act to the Commercial Register Act, effective within three days as from their promulgation in SG No. 34, have introduced changes in the Commerce Act. The amendments stipulate the merchant's right to bring an action to determine a mala fide application for or usage of a trade name, to cease a mala fide usage of a trade name and to claim damages in the case of an identical or similar trade name to a previously registered one. The changes further envision that the amount of the capital of a limited liability company, where such a company has been set up with capital higher than the minimally due one, shall be paid in full within a maximum term of two years. The prohibition to register limitations in the commercial register on the representative power of the members of the managing bodies of joint stock companies is explicitly regulated.

2. The Amendment and Supplement Act to the Labour Code was promulgated in SG No. 33/26.04.2011. It regulates working at home or at other premises chosen by the worker and em-

1. С ДВ, бр. 34 от 29.04.2011 г. беше приет Закон за изменение и допълнение на Закона за търговския регистър. С изменението в закона изрично се уреждат принципите на търговската регистрация, воденето, съхраняването и достъпа до търговския регистър. Регламентира се свободният и безплатен достъп до данните. Подлежащи на обявяване по закон и регистриран достъп до делото на търговеца след представяне на молба и документ за самоличност или след идентификация чрез електронен подпис или чрез цифров сертификат. Предвидено е допълнително стимулиране на подаването на заявления по електронен път чрез намаляване на таксите от 75 на 50 на сто. Законът урежда изрично правото на прокурист да представлява търговеца пред търговския регистър, както и възможността за предоставяне на срок за отстраняване на допуснати грешки и непълноти по документацията и заявленията за вписване преди постановяване на отказ. Измененията влизат в сила от 01.01.2012 г.

В тридневен срок от обнародването им в ДВ, бр. 34 пък влизат в сила измененията, приети със заключителните разпоредби на Закон за изменение и допълнение на Закона за търговския регистър, с които се извършват промени в Търговския закон. Урежда се правото на търговците да предявят иск за установяване на недобросъвестно заявяване или използване на фирма, за преустановяване на недобросъвестното използване на фирма и за обезщетение за вреди, когато фирмата е идентична или сходна с регистрирана по-рано фирма. По-нататък се урежда срок – не повече от 2 години, за донасяне на целия капитал на ООД, когато дружеството е учредено с капитал по-висок от минимално изискуемия. Изрична уредба намира забраната за обявяване в търговския регистър на ограниченията в представителната власт на членовете на управителните органи на акционерните дружества.

2. С ДВ, бр. 33 от 26.04.2011 г. е приет Закон за изменение и допълнение на Кодекса на труда, с който се урежда осъществяването на надомна работа в дома на работника или служителя или в други помещения по негов

ployee and different from the employer's premises. Subject to regulation are the specifications of the labour contract for working at home, the employer's obligations to secure the conditions for working at home, the worker's or employee's obligations when working at home. For all issues not regulated by it, the Act provides for the subsidiary application of the general rules regarding labour contracts.

3. The Amendment and Supplement Act to the Value Added Tax Act, promulgated in SG No. 19/8.03.2011, regulates the accountability and direct link of liquid fuel merchants to the tax authorities. Following the amendment, the Act obliges any supplier or seller of liquid fuels operating from a trading premises, except for suppliers or sellers of liquid fuels operating from warehouses supervised by the tax authority within the meaning of the Excise Duties and Tax Warehouses Act, to transmit data to the National Revenue Agency, via remote connection, giving the opportunity to determine the amount of fuel available in storage tanks at the premises for trading of liquid fuels.

4. The Limitation of Cash Payments Act was promulgated in SG No. 16/22.02.2011. The Act stipulates that payments within the territory of the country, which are equal to or exceed the amount of BGN 15,000, as well as payments which are below the amount of BGN 15,000 but are part of a whole payment under a contract, which equals to or exceeds BGN 15,000, shall be made only by bank transfer or through depositing the amount into a current account.

5. The Final Provisions of the Amendment and Supplement Act to the Tax and Social Insurance Procedure Code, promulgated in SG No. 14/15.02.2011, have introduced changes in the Commerce Act according to which the limitations applicable to the members of the managing bodies of joint stock companies are now also valid for procurators, sole traders and managers of limited liability companies. Under the Act a person may not be a procurator, sole trader or manager of a limited liability company, if that person has been declared bankrupt or has been a manager or a member of a managing or super-

избор извън работното място на работодателя. Уреждат се особеностите на трудовия договор за надомна работа, задълженията на работодателя за осигуряване на условия за надомна работа, задълженията на работника или служителя при изпълнение на надомна работа. Законът предвижда субсидиарно приложени на общите правила относно трудовите договори за неуредените случаи.

3. С обнародвания в ДВ, бр. 19 от 08.03.2011 г. Закон за изменение и допълнение на Закона за данъка върху добавената стойност се урежда отчетността и директната връзка на търговците на течни горива с данъчните органи. След изменението законът предвижда задължение лицата, извършващи доставки или продажби на течни горива от търговски обект, с изключение на лицата, извършващи доставки или продажби на течни горива от данъчен склад по смисъла на Закона за акцизите и данъчните складове, да предават чрез дистанционна връзка на Националната агенция за приходите и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия на течни горива.

4. С ДВ, бр. 16 от 22.02.2011 г. е приет Закон за ограничаване на плащанията в брой, който предвижда, че плащанията на територията на страната, когато са на стойност, равна на или надвишаваща 15 000 лв., а също и когато са на стойност под 15 000 лв., представляваща част от парична престация по договор, чиято стойност е равна на или надвишава 15 000 лв. се извършват само чрез превод или внасяне по платежна сметка.

5. Със заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, обнародван в ДВ, бр. 14 от 15.02.2011 г. е извършено изменение в Търговския закон, според което ограниченията, приложими по отношение на членовете на управителните органи на акционерните дружества, вече намират ограничения и за прокуристите, едноличните търговци и управителите на дружества с ограничена отговорност. Според закона не може да бъде прокурист, едноличен търговец или управител на ООД лице, обявено в несъстоятелност, или лице, което е било управител, член на управителен или контролен

visory body of a company, which was dissolved on grounds of bankruptcy in the course of the two years preceding the date of the court ruling on declaration of bankruptcy, where such an insolvency has left any unsatisfied creditors.

6. An Election Code of the Republic of Bulgaria was promulgated for the first time in SG No. 9/28.01.2011. Its purpose is to codify the rules regarding the arrangements and procedure for the conduct of elections, as well as the terms for electing National Representatives, a President and Vice President of the Republic, Members of the European Parliament for the Republic of Bulgaria, municipal councillors, municipality mayors and mayoralty.

7. The Renewable Energy Sources Act was promulgated in SG No. 35/3.05.2011. The Act introduces significant amendments to the investment climate as regards investments in renewable energy resources with a view to providing clarity when connecting new electrical capacities, ensuring the preferential purchase price, reducing the deadlines for the mandatory purchase and re-arrangement of the pooling and purchasing of RES projects that have been launched but not yet finished.

8. The Amendment and Supplement Act to the Commerce Act was promulgated in SG No. 101/28.12.2010. In its Transitional and Final Provisions it stipulates that the deadline for the re-registration of companies shall be extended to 31.12.2011.

9. Following the latest amendment to the Excise Duties and Tax Warehouses Act, promulgated in SG No. 55/20.07.2011, effective as from 01.01.2011, the possibility, upon change in the excise rate, to market the available quantities of tobacco products bearing old excise labels within three months of the entry into force of the new amount of the excise duty has been revoked. Another possibility has also been ruled out - to refund the paid excise duty (Article 25a) for tobacco products bearing old excise labels in case they are not marketed within the three-month grace period and are destroyed under the supervision of customs authorities.

орган на дружество, прекратено поради несъстоятелност през последните две години, предлагащи датата на решението за обявяване на несъстоятелността, ако са останали неудовлетворени кредитори.

6. С ДВ, бр. 9 от 28.01.2011 г. за първи път е приет Изборен кодекс на Република България. С кодекса се прави опит за кодификация на правилата относно организацията и реда за произвеждане на избори и условията за избиране на народни представители, президент и вицепрезидент на републиката, членове на Европейския парламент от Република България, общински съветници, кметове на общини и кметства.

7. С ДВ, бр. 35 от 03.05.2011 г. беше приет Законът за енергията от възобновяеми източници. Законът въвежда съществени изменения в инвестиционния климат на инвестициите във възобновяеми източници, насочени към осигуряване на яснота при присъединяването на нови електрически мощности, гарантиране на преференциалната цена за изкупуване, намаляване на сроковете за задължително изкупуване и преуреждане на присъединяването и изкупуването на започнатите, но незавършени проекти за електроенергия от ВЕИ.

8. С ДВ, бр. 101 от 28.12.2010 г. беше приет Закон за изменение и допълнение на Търговския закон, с преходните и заключителни разпоредби на който срокът за пререгистрация на търговските дружества беше продължен до 31.12.2011 г.

9. С последното изменение на Закона за акцизите и данъчните складове, обнародвано с ДВ бр. 55 от 20.07.2010 г., считано от 01.01.2011 г., отпадна възможността при промяна на акцизната ставка, наличните количества тютюневи изделия, облепени със стар бандерол да бъдат реализирани на пазара в рамките на тримесечен срок от влизането в сила на новия размер на акциза. Освен това отпадна възможността за възстановяване на платения акциз (чл.25а) за тютюневи изделия, облепени със стар бандерол в случай, че те бъдат унищожени под контрола на митническите органи, ако не бъдат реализирани в тримесечния гратисен период.

QUESTIONS AND ANSWERS

ВЪПРОСИ И ОТГОВОРИ

1. Is there a need for notarization of the signatures of the parties to a preliminary contract?

There is no need for a certificate of acknowledgement to a preliminary contract. The law provides for a written form for the validity of this type of contract in order to provide the parties with a means to bind effectively and mutually by a final contract when, due to some reason or another, they are unable to conclude the contract under a notarial or notary certified form.

2. Is there a need for a special form when concluding a lease agreement?

In the case of a lease agreement the law does not provide for a validity form. However, concluding the lease agreement in writing with certificate of acknowledgment (with notarized signatures) is essential to its opposing to third parties when transferring the rented real estate. The Obligations and Contracts Act stipulates that when transferring a real estate the lease agreement, provided that it has been entered in the land registry, remains in force for the purchaser. If it has not been entered in the land registry but bears a credible date, the lease contract is binding upon the purchaser of the estate until the deadline set in it but only within a year of the transfer.

3. Are the decisions of a general meeting binding upon a partner who has not attended the meeting?

The decisions of a general meeting are binding upon all partners. Regardless of their attendance or non-attendance at the general meeting, each of the partners is entitled to bring an action before the competent district court and to seek revocation of the decision of the general meeting when it is in contradiction with the impera-

1. Необходима ли е нотариална заверка на подписите на страните по предварителен договор?

Нотариалната заверка на подписите на страните по предварителен договор не е необходима. Законът урежда писмена форма за действителност на този вид договори, именно за да предостави на страните средство за ефективно взаимно обвързване за сключването на окончателен договор, тогава когато поради една или друга причина за страните е невъзможно да сключат договора в нотариална или нотариално заверена форма.

2. Необходима ли е специална форма при сключване на договор за наем?

По отношение на договора за наем законът не предвижда форма за действителност. Сключването на наемния договор в писмена форма с нотариална заверка на подписите има обаче съществено значение за неговата противопоставимост по отношение на трети лица при прехвърляне на наетия недвижим имот. Законът за задълженията и договорите предвижда, че при прехвърляне на недвижим имот договорът за наем остава в сила спрямо приобретателя, ако е бил вписан в имотния регистър. В случай, че договорът не е вписан в имотния регистър, но има достоверна дата, договорът за наем е задължителен за приобретателя на имота до предвидения в него срок, но за не повече от една година от прехвърлянето.

3. Обвързан ли е съдружник с решенията на общото събрание, ако не е присъствал на събранието?

Решенията на общото събрание обвързват всички съдружници. Независимо от участието или неучастието си в общото събрание, всеки от съдружниците има право да предяви иск пред компетентния окръжен съд и да поиска отмяна на решението на общото събрание, когато то противоречи на по-

tive provisions of the law or of the constituent act, i.e. the statute of the company. In case the partner has attended the meeting or has been duly invited, the action shall be brought within 14 days of the date of the meeting. In all other cases the partner can bring the action within 14 days of the day it became known to them but no later than 3 months of the date of the general meeting.

4. Is leave not taken within the respective year lost?

Under the Labour Code the paid annual leave shall be taken within the calendar year to which it applies. Nevertheless, both the employer and the worker or employee are entitled, in case of significant enough reasons, to put off taking part of this leave up to 10 working days till next year. The paid annual leave can also be put off till the following year, if it has not been taken during the year to which it applies because another type of leave has been taken under the Code, such as maternity and childbirth leave, leave for bringing up of a small child, leave due to temporary inability to work, etc. The leave delayed by the worker's/employee's or the employer's free will should be taken by the worker/employee within two years upon expiry of the year to which it applied, otherwise the right to take the leave lapses. The right to use the leave put off due to taking another paid annual leave also lapses upon expiry of the two-year prescription as of the end of the year during which the reason for its non-taking became irrelevant.

5. What limitations are cash payments subject to?

Payments within the territory of the country, which are equal to or exceed the amount of BGN 15,000, as well as payments which are below the amount of BGN 15,000 but are part of a whole payment under a contract, which equals to or exceeds BGN 15,000, shall be made only by bank transfer or through depositing the amount into a current account.

велителните разпоредби на закона или на учредителния договор, съответно на устава на дружеството. В случай, че съдружникът е присъствал на събранието или е бил редовни поканен искът се предявява в 14-дневен срок от деня на събранието. В останалите случаи съдружникът има право да предяви иска в 14-дневен срок от узнаването, но не по-късно от 3 месеца от датата на общото събрание.

4. Губят ли се отпуските, неизползвани в рамките на съответната година?

Съгласно Кодекса на труда платеният годишен отпуск следва да се ползва в рамките на календарната година, за която се отнася. Независимо от това както работодателят, така и работникът или служителят имат право да отлагат ползването на част от този отпуск в размер до 10 работни дни за следваща година поради важни причини. Платеният годишен отпуск може да се отлага за следваща година и ако той не е бил ползван през годината, за която се отнася, поради ползване на друг вид отпуск по Кодекса като отпуск за бременност, раждане и отглеждане на малко дете, отпуск поради временна неработоспособност и т.н. Отложеният по волята на работника/служителя или работодателя отпуск трябва да бъде използван от работника/служителя в рамките на две години след изтичането на годината, за която се е отнасял, в противен случай правото на ползването му се погасява по давност. Правото на ползване на отложения поради ползване на друг отпуск платен годишен отпуск също се погасява с изтичането на двегодишна давност, считано от края на годината, в която е отпаднала причината за неизползването му.

5. Какви са ограниченията за извършване на плащания в брой?

Плащанията на територията на страната, когато са на стойност, равна на или надвишаваща 15 000 лв., а също и когато са на стойност под 15 000 лв., представляваща част от парична престация по договор, чиято стойност е равна на или надвишава 15 000 лв. се извършват само чрез превод или внасяне по платежна сметка.

Published by:

PENKOV, MARKOV & PARTNERS
ATTORNEYS AT LAW

Penkov, Markov & Partners provides comprehensive legal services in all major spheres of business activities:

- ✓ company law & commercial contracts
mergers and acquisitions
privatization & foreign investments
- ✓ competition & antitrust
trademarks
leasing, license & know-how agreements
- ✓ mortgages, pledges & other securities
litigation & arbitration
insurance, banking & finance law
- ✓ tax & customs law
labour & social security law
energy & natural resources, environmental law
- ✓ real estate transactions & construction law
finance project
public procurement procedures
- ✓ bankruptcy and creditors' rights
information technology, media & telecommunication

The team work of more than 50 attorneys-at-law and advisors, ensures continuous commitment, high quality and effectiveness of the legal service, provided in order to find the best innovative and practical solution together with the client.

Penkov, Markov & Partners, through its offices in **Sofia, Burgas, Russe, Lovech, Dobrich, Pleven, Varna** and **Stara Zagora** covers the whole country.

Penkov, Markov & Partners is Member for Bulgaria of Lex Mundi (the World's Leading Association of Independent Law Firms) and Associated Member of Eurojuris, Germany.

Penkov, Markov & Partners is the first Bulgarian law firm certified with the Quality Management Certification ISO 9001:2000 issued by Bureau Veritas Certification.

FOR CONTACTS:

Head office: 13B, Tintyava Str., Floor 6, 1113 Sofia, Bulgaria

Telephone: (+359 2) 971 3935; **Fax:** (+359 2) 971 1191; **E-mail:** lawyers@penkov-markov.eu
www.penkov-markov.eu

